

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 131/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

Sud

2019/C 131/02	Prisega novog člana Suda	2
---------------	--------------------------------	---

2019/C 131/03	Prisega novog člana Suda	3
---------------	--------------------------------	---

Opći sud

2019/C 131/04	Prisega novog člana Općeg suda	4
---------------	--------------------------------------	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 131/05	predmet C-322/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 7. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court, Irska) — Eugen Bogatu protiv Minister for Social Protection (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Članak 67. — Zahtjev za obiteljska davanja koji je podnijela osoba koja je u nadležnoj državi članici prestala obavljati djelatnost u svojstvu zaposlene osobe, ali je nastavila ondje boraviti — Pravo na obiteljska davanja za članove obitelji koji borave u drugoj državi članici — Uvjeti za ostvarenje prava)	5
---------------	---	---

2019/C 131/06	predmet C-345/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Augstākā tiesa — Latvija) — Postupak koji je pokrenuo Sergejs Buivids (Zahtjev za prethodnu odluku — Obrada osobnih podataka — Direktiva 95/46/EZ — Članak 3. — Područje primjene — Snimanje videozapisa pripadnika policije u policijskoj postaji tijekom izvršavanja postupovnih radnji — Objava na internetskoj stranici za videozapise — Članak 9. — Obrada osobnih podataka izvršena isključivo u novinarske svrhe — Pojam — Sloboda izražavanja — Zaštita privatnog života).....	6
2019/C 131/07	predmet C-423/17: Presuda Suda (šesto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechtshof Den Haag — Nizozemska) — Staat der Nederlanden protiv Warner-Lambert Company LLC (Zahtjev za prethodnu odluku — Lijekovi za humanu primjenu — Direktiva 2001/83/EZ — Članak 11. — Generički lijekovi — Sažetak opisa svojstava lijeka — Izostavljanje navoda o indikacijama ili doziranjima koji su još uvijek zaštićeni patentnim pravom u trenutku kada je generički lijek stavljen na tržište).....	6
2019/C 131/08	predmet C-434/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 13. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Mađarska) — Human Operator Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Odbitak PDV-a — Određivanje poreznog obveznika koji je odgovoran za plaćanje PDV-a — Retroaktivna primjena odstupajuće mjere — Načelo pravne sigurnosti)	7
2019/C 131/09	predmet C-531/17: Presuda Suda (deveto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof — Austrija) — Vetsch Int. Transporte GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 143. stavak 1. točka (d) — Izuzeća od PDV-a po uvozu — Uvoz nakon kojeg slijedi isporuka unutar Zajednice — Daljnja isporuka unutar Zajednice — Utaja poreza — Odbijanje izuzeća — Pretpostavke).....	8
2019/C 131/10	predmet C-535/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemska) — NK, stečajni upravitelj društva PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV i PI protiv BNP Paribas Fortis NV (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredbe (EZ) br. 44/2001 i (EZ) br. 1346/2000 — Područja primjene navedenih uredbi — Stečaj sudskog ovršitelja — Tužba koju podnosi stečajni upravitelj zadužen za upravljanje stečajnim postupkom i odvijanje stečajnog postupka)	9
2019/C 131/11	predmet C-554/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Svea hovrätt — Švedska) — Rebecka Jonsson protiv Société du Journal L'Est Républicain (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Europski postupak za sporove male vrijednosti — Uredba (EZ) br. 861/2007 — Članak 16. — „Stranka koja nije uspjela u postupku?” — Troškovi postupka — Podjela — Članak 19. — Postupovna pravila država članica).....	9
2019/C 131/12	predmet C-562/17: Presuda Suda (deveto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Audiencia Nacional — Španjolska) — Nestrade SA protiv Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (Zahtjev za prethodnu odluku — Trinaesta direktiva 86/560/EEZ — Postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti — Poduzetnik koji nema poslovni nastan u Europskoj uniji — Prethodna i konačna odluka o odbijanju povrata PDV-a — Pogrešni identifikacijski broj za PDV)	10

2019/C 131/13	predmet C-630/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Općinski Sud u Rijeci — Hrvatska) — Anica Milivojević protiv Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 56. i 63. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Slobodno kretanje kapitala — Nacionalni propis kojim se određuje ništetnost ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih s neovlaštenim vjerovnikom — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 17. stavak 1. — Ugovor o kreditu koji je sklopila fizička osoba radi pružanja usluga turističkog smještaja — Pojam „potrošač” — Članak 24. točka 1. — Isključiva nadležnost u području stvarnih prava na nekretninama — Tužba radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu i brisanja založnog prava iz zemljišnih knjiga)	11
2019/C 131/14	predmet C-710/17: Presuda Suda (deveto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa protiv Comune di Tarvisio („Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava radova — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 48. stavak 3. — Ocjena i provjera tehničkih sposobnosti gospodarskih subjekata — Nacionalna odredba za koju se ne može smatrati da prenosi Direktivu 2004/18 — Nepostojanje izravnog i bezuvjetnog upućivanja na pravo Unije — Nepostojanje zahtjeva koji se temelji na postojanju određenog prekograničnog interesa — Nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)	12
2019/C 131/15	predmet C-49/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Španjolska) — Carlos Escribano Vindel protiv Ministerio de Justicia (Zahtjev za prethodnu odluku — Mjere proračunske štednje — Smanjenje primanja u državnoj javnoj službi — Načini — Različiti utjecaj — Socijalna politika — Jednakost postupanja u području rada i zapošljavanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. stavak 1. i članak 2. stavak 2. točka (b) — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 21. — Neovisnost sudstva — Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a)	13
2019/C 131/16	predmet C-154/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Labour Court, Ireland — Irska) — Tomás Horgan, Claire Keegan protiv Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General (Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. stavak 2. točka (b) — Neizravna diskriminacija na temelju dobi — Novozaposleni osnovnoškolski učitelji — Datum zapošljavanja — Platni razred i razvrstavanje u platne stupnjeve pri zapošljavanju koji su nepovoljniji od onih primjenjivih na već zaposlene osnovnoškolske učitelje)	14
2019/C 131/17	predmet C-179/18: Presuda Suda (deseto vijeće) od 13. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeidsrechtbank Gent — Belgija) — Ronny Rohart protiv Federale Pensioendienst (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Mirovinska prava radnika na temelju nacionalnog mirovinskog sustava — Neuzimanje u obzir razdoblja obveznog vojnog roka koji je dužnosnik Europske unije odslužio nakon početka obavljanja poslova — Načelo lojalne suradnje)	14
2019/C 131/18	predmet C-231/18: Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Oldenburg — Njemačka) — NK (Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Cestovni promet — Uredba (EZ) br. 561/2006 — Uredba (EU) br. 165/2014 — Obveza korištenja tahografa — Iznimka za vozila koja se koriste za prijevoz živih životinja s gospodarstava do lokalnih tržnica i natrag s tržnica u lokalne klaonice) .	15
2019/C 131/19	predmet C-492/18 PPU: Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam — Nizozemska) — Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv osobe TC („Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhiđbeni nalog — Članak 12. — Zadržavanje osobe — Članak 17. — Rok za donošenje odluke o izvršenju europskog uhiđenog naloga — Nacionalno zakonodavstvo koje propisuje ukidanje mjere zadržavanja po službenoj dužnosti 90 dana nakon uhićenja — Usklađeno tumačenje — Prestanak tijeka rokova — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 6. — Pravo na slobodu i osobnu sigurnost — Različita tumačenja nacionalnog zakonodavstva — Jasnoća i predvidljivost”)	16
2019/C 131/20	predmet C- 571/18 P: Žalba koju je 11. rujna 2018. podnio Felismino Pereira protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 13. srpnja 2018. u predmetu T-606/16, Pereira protiv Komisije.	17

2019/C 131/21	predmet C-577/18 P: Žalba koju je 11. rujna 2018. podnio Petrus Kerstens protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 26. lipnja 2018. u predmetu T-757/17, Kerstens protiv Komisije	17
2019/C 131/22	predmet C-669/18 P: Žalba koju je 27. listopada 2018. podnio Adis Higiene, S.L. protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 10. kolovoza 2018. u predmetu T-309/18, Adis Higiene protiv EUIPO-a — Farecla Products (G3 Extra Plus)	17
2019/C 131/23	predmet C-711/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Ascopiave SpA i dr. protiv Ministero dello Sviluppo Economico i dr.	18
2019/C 131/24	predmet C-754/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) — Ryanair Designated Activity Company protiv Országos Rendőr-főkapitányság .	18
2019/C 131/25	predmet C-763/18 P: Žalba koju je 5. prosinca 2018. podnio Wallapop, S.L. protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 3. listopada 2018. u predmetu T-186/17, Unipreus protiv EUIPO-a — Wallapop (wallapop)	20
2019/C 131/26	predmet C-830/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. prosinca 2018. uputio Oberverwaltungsgerichts Rheinland-Pfalz (Njemačka) — Landkreis Südliche Weinstraße protiv PF i dr.....	21
2019/C 131/27	predmet C-835/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2018. uputio Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska) — SC Terracult SRL protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor	21
2019/C 131/28	predmet C-9/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2019. uputio Tribunalul București (Rumunjska) — SC Miltiv Exim SRL protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.....	22
2019/C 131/29	predmet C-32/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2019. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) — AT protiv Pensionsversicherungsanstalt.....	23
2019/C 131/30	predmet C-47/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2019. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) — HA protiv Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	24
2019/C 131/31	predmet C-77/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2019. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) — Kaplan International colleges UK Ltd protiv The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.....	25
2019/C 131/32	predmet C-79/19 P: Žalba koju je 1. veljače 2019. podnijela Republika Litva protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 22. studenoga 2019. u predmetu T-508/15 Republika Litva protiv Europske komisije	26

2019/C 131/33	predmet C-100/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. veljače 2019. uputio Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) — Viasat UK Ltd, Viasat Inc. protiv Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	27
2019/C 131/34	predmet C-107/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2019. uputio Obvodní soud pro Prahu 9 (Češka Republika) — XR protiv Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost	28
2019/C 131/35	predmet C-119/19 P: Žalba koju je 14. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 4. prosinca 2018. u predmetu T-518/16, Carreras Sequeros i dr. protiv Komisije	29
2019/C 131/36	predmet C-122/19 P: Žalba koju je 14. veljače 2019. podnio Hamas protiv presude Općeg suda (prvo prošireno vijeće) od 14. prosinca 2018. u predmetu T-400/10 RENV, Hamas protiv Vijeća	30
2019/C 131/37	predmet C-126/19 P: Žalba koju je 15. veljače 2019. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 4. prosinca 2018. u predmetu T-518/16, Carreras Sequeros i dr. protiv Komisije	31
2019/C 131/38	predmet C-132/19 P: Žalba koju je 15. veljače 2019. podnijelo društvo Groupe Canal + protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T-873/16, Groupe Canal + protiv Komisije	33
2019/C 131/39	predmet C-160/19 P: Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Comune di Milano protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-167/13, Comune di Milano protiv Europske komisije	34
2019/C 131/40	predmet C-167/19 P: Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T-683/15, Freistaat Bayern protiv Europske komisije	35
2019/C 131/41	predmet C-171/19 P: Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 12. prosinca 2018. u spojenim predmetima T-722/15, T-723/15 i T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. i dr. protiv Europske komisije	36
Opći sud		
2019/C 131/42	predmet T-292/15: Presuda Općeg suda od 12. veljače 2019. — Vakakis kai Synergates protiv Komisije („Izvanugovorna odgovornost — Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Sukob interesa — Obveza dužne pažnje — Gubitak prilike — Naknada štete”)	38
2019/C 131/43	predmet T-131/16 i T-263/16: Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Belgique i Magnetrol International protiv Komisije („Državne potpore — Program potpora koji provodi Belgija — Odluka kojom se sustav potpora proglašava nespojivim s unutarnjim tržištem i nezakonitim te se nalaže povrat isplaćene potpore — Prethodno porezno mišljenje (tax ruling) — Izuzeće od oporezivanja viška dobiti — Porezna autonomija država članica — Pojam program potpore — Daljnje provedbene mjere”)	39

2019/C 131/44	predmet T-679/16: Presuda Općeg suda od 26. veljače 2019. — Athletic Club protiv Komisije („Državne potpore — Potpore koje su španjolska tijela dodijelila u korist određenih profesionalnih nogometnih klubova — Povlaštena porezna stopa na prihod koja se primjenjuje na klubove koji su ovlašteni koristiti status neprofitnog subjekta — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Pravni interes — Dopuštenost — Mjera podržavnog tijela — Selektivnost — Narušavanje tržišnog natjecanja — Utjecaj na trgovinu među državama članicama — Izmjena postojeće potpore — Obveza obrazlaganja”).....	40
2019/C 131/45	predmet T-903/16: Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — RE protiv Komisije (Osobni podaci — Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom tih podataka — Pravo pristupa tim podacima — Uredba (EZ) br. 45/2001 — Odbijanje pristupa — Tužba za poništenje — Dopis koji se odnosi na prethodno djelomično odbijanje pristupa bez provođenja preispitivanja — Pojam akta koji se može pobijati u smislu članka 263. UFEU-a — Pojam akta kojim se samo potvrđuje — Primjenjivost u području pristupa osobnim podacima — Nove i bitne činjenice — Pravni interes — Dopuštenost — Obveza obrazlaganja)	40
2019/C 131/46	predmet T-91/17: Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — L protiv Parlamenta („Javna služba — Akreditirani parlamentarni asistenti — Bolovanje — Bolovanje provedeno izvan mjesta rada — Neodobreni izostanak — Članak 60. Pravilnika o osoblju — Obveza dužne pažnje — Načelo dobre uprave”)	41
2019/C 131/47	predmet T-366/17: Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Poljska protiv Komisije („EFRR — Odbijanje potvrde financijskog doprinosa velikom projektu — Članak 41. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 — Ocjena usklađenosti velikog projekta s prioritetima operativnog programa — Članak 41. stavak 2. Uredbe br. 1083/2006 — Prekoračenje roka”)	42
2019/C 131/48	predmet T-34/18: Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Giove Gas protiv EUIPO-a — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Raniji verbalni žig Europske unije CALOON — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”).....	42
2019/C 131/49	predmet T-63/18: Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Torro Entertainment protiv EUIPO-a — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije TORRO Grande MEAT IN STYLE — Raniji verbalni žigovi Europske unije TORO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 — Obveza obrazlaganja — Članak 94. stavak 1. prva rečenica Uredbe 2017/1001 — Obveza dužne pažnje — Članak 95. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)	43
2019/C 131/50	predmet T-123/18: Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Bayer Intellectual Property protiv EUIPO-a (Prikaz srca) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje srce — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”).....	44
2019/C 131/51	predmet T-162/18: Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Beko protiv EUIPO-a — Acer (ALTUS) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ALTUS — Raniji nacionalni verbalni žigovi ALTOS — Postupci opoziva određenih ranijih žigova pokrenuti pred nacionalnim tijelima — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Suspenzija upravnog postupka — Pravilo 20. stavak 7. točka (c) Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 71. stavak 1. Delegirane uredbe (EU) 2018/625”)	45
2019/C 131/52	predmet T-524/16 R: Rješenje potpredsjednika Općeg suda od 15. veljače 2019. — Aresu protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika o osoblju od 1. siječnja 2014. — Smanjeni broj dana godišnjeg odmora — Zamjena vremena za putovanje dopustom za odlazak u matičnu zemlju — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”)	45

2019/C 131/53	predmet T-768/17: Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — Comprojecto-Projectos e Construções i dr. protiv ESB-a („Tužba zbog propusta, tužba za poništenje i tužba za naknadu štete — Ekonomska i monetarna politika — Nadzor kreditnih institucija — Nezakonite radnje koje su navodno počinile određene portugalske kreditne institucije — Prešutno odbijanje poziva na djelovanje upućenog ESB-u — Djelomična očita nedopuštenost — Djelomična očita nenadležnost — Tužba djelomično očito pravno neutemeljena”)	46
2019/C 131/54	predmet T-817/17: Rješenje Općeg suda od 8. veljače 2019. — Schokker protiv EASA-e („Javna služba — Ugovorno osoblje — EASA - Postupak zapošljavanja — Postupak odabira - Uvrštenje tužiteljeva imena na popis uspješnih kandidata — Povlačenje ponude za zapošljavanje upućene tužitelju — Odgovornost — Nepostojanje nezakonitog postupanja EASA-e — Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)	47
2019/C 131/55	predmet T-125/18: Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — Associazione GranoSalus protiv Komisije (Tužba za poništenje — Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar „glifosat”— Produljenje uvrštenja u Prilog Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 — Nepostojanje osobnog utjecaja — Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere — Nedopuštenost)	48
2019/C 131/56	predmet T-137/18: Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — Chrome Hearts protiv EUIPO-a — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Prikaz križa) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje križ — Opoziv pobijane odluke — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka”)	48
2019/C 131/57	predmet T-224/18 RII: Rješenje predsjednika Općeg suda od 14. veljače 2019. — PV protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Javna služba — Stegovni postupak — Utvrđivanje iznosa plaće na nulu — Promjena okolnosti — Nedopuštenost — Nepostojanje novih činjenica”)	49
2019/C 131/58	predmet T-258/18: Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — Brunke protiv Komisije („Tužba zbog propusta — Rok za tužbu — Dan od kojega rok počinje teći — Nepostojanje poziva na djelovanje — Drugi poziv na djelovanje — Očita nedopuštenost — Deklaratoran zahtjev — Zahtjev za izricanje privremenih mjera — Očita nenadležnost”)	50
2019/C 131/59	predmet T-376/18: Rješenje Općeg suda od 8. veljače 2019. — Front Polisario protiv Vijeća („Tužba za poništenje — Međunarodni sporazumi — Sporazum o partnerstvu u sektoru ribarstva između Europske unije i Maroka — Odluka o odobravanju otvaranja pregovora između Unije i Maroka radi izmjene sporazuma o partnerstvu — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	50
2019/C 131/60	predmet T-429/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 13. veljače 2019. — BRF i SHB Comercio e Industria de Alimentos protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Javno zdravlje — Provedbena uredba (EU) 2018/700 — Izmjena popisâ objekata iz trećih zemalja iz kojih je dopušten uvoz određenih proizvoda životinjskog podrijetla, u pogledu određenih objekata iz Brazila — Nepostojanje hitnosti — Odvagivanje interesa”)	51
2019/C 131/61	predmet T-511/18: Tužba podnesena 4. veljače 2019. — XH protiv Komisije	52
2019/C 131/62	predmet T-65/19: Tužba podnesena 5. veljače 2019. — AI protiv ECDC-a	53
2019/C 131/63	predmet T-77/19: Tužba podnesena 9. veljače 2019. — Alcar Aktiebolag protiv EUIPO-a — Alcar Holding (alcar.se)	54
2019/C 131/64	predmet T-79/19: Tužba podnesena 12. veljače 2019. — Lantmännen i Lantmännen Agroetanol protiv Komisije	55
2019/C 131/65	predmet T-101/19: Tužba podnesena 18. veljače 2019. — Rezon protiv EUIPO-a (imot.bg)	56

2019/C 131/66	predmet T-106/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Abarca protiv EUIPO-a — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)	57
2019/C 131/67	predmet T-726/16: Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — VFP protiv Komisije	58
2019/C 131/68	predmet T-60/18: Rješenje Općeg suda od 12. veljače 2019. — Hangzhou Lezoo traveling equipment protiv EUIPO-a — Promotional Traders (GREEN HERMIT).....	58
2019/C 131/69	predmet T-725/18: Rješenje Općeg suda od 15. veljače 2019. — Intercontinental Exchange Holdings protiv EUIPO-a (BRENT).....	59

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2019/C 131/01)***Posljednja objava**

SL C 122, 1.4.2019.

Prethodne objave

SL C 112, 25.3.2019.

SL C 103, 18.3.2019.

SL C 93, 11.3.2019.

SL C 82, 4.3.2019.

SL C 72, 25.2.2019.

SL C 65, 18.2.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SUD

Prisega novog člana Suda

(2019/C 131/02)

P. Pikamäe, koji je odlukom predstavnika vlada država članica Europske unije od 1. veljače 2019. ⁽¹⁾ imenovan za nezavisnog odvjetnika na Sudu za razdoblje od 5. veljače 2019. do 6. listopada 2024., položio je 6. veljače 2019. prisegu pred Sudom.

⁽¹⁾ SL L 32, 4.2.2019., str. 7.

Prisega novog člana Suda

(2019/C 131/03)

A. Kumin, koji je odlukom predstavnika vlada država članica Europske unije od 6. veljače 2019. ⁽¹⁾ imenovan za suca na Sudu za razdoblje od 12. ožujka 2019. do 6. listopada 2024., položio je 20. ožujka 2019. prisegu pred Sudom.

⁽¹⁾ SL L 69, 12.3.2019., str. 32.

OPĆI SUD

Prisega novog člana Općeg suda

(2019/C 131/04)

R. Frenco, koja je odlukom predstavnika vlada država članica Europske unije od 6. ožujka 2019. ⁽¹⁾ imenovana za sutkinju na Općem sudu za razdoblje od 11. ožujka 2019. do 31. kolovoza 2019., položila je 20. ožujka 2019. prisegu pred Sudom.

⁽¹⁾ SL L 69, 11.3.2019., str. 50.

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

**Presuda Suda (treće vijeće) od 7. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court, Irska)
— Eugen Bogatu protiv Minister for Social Protection**

(predmet C-322/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Članak 67. — Zahtjev za obiteljska davanja koji je podnijela osoba koja je u nadležnoj državi članici prestala obavljati djelatnost u svojstvu zaposlene osobe, ali je nastavila ondje boraviti — Pravo na obiteljska davanja za članove obitelji koji borave u drugoj državi članici — Uvjeti za ostvarenje prava)

(2019/C 131/05)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eugen Bogatu

Tuženik: Minister for Social Protection

Izreka

Uredbu (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, a osobito njezin članak 67., u vezi s njezinim člankom 11. stavkom 2., treba tumačiti na način da, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, za ostvarenje prava na obiteljska davanja u nadležnoj državi članici nije potrebno da osoba obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u toj državi članici niti da od te države prima novčano davanje zbog ili kao posljedicu takve djelatnosti.

⁽¹⁾ SL C 277, 21. 8. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Augstākā tiesa — Latvija) — Postupak koji je pokrenuo Sergejs Buivids

(predmet C-345/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Obrada osobnih podataka — Direktiva 95/46/EZ — Članak 3. — Područje primjene — Snimanje videozapisa pripadnika policije u policijskoj postaji tijekom izvršavanja postupovnih radnji — Objava na internetskoj stranici za videozapise — Članak 9. — Obrada osobnih podataka izvršena isključivo u novinarske svrhe — Pojam — Sloboda izražavanja — Zaštita privatnog života)

(2019/C 131/06)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Sergejs Buivids

Uz sudjelovanje: Datu valsts inspekcija

Izreka

1. Članak 3. Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka treba tumačiti na način da u područje primjene te direktive ulazi snimanje videozapisa pripadnika policije u postaji prilikom davanja izjave i objava tako snimljenog videozapisa na internetskoj stranici za videozapise gdje ih korisnici mogu slati, gledati i dijeliti.
2. Članak 9. Direktive 95/46 treba tumačiti na način da činjenične okolnosti poput onih u glavnom postupku, odnosno snimanje videozapisa pripadnika policije u postaji prilikom davanja izjave i objava tako snimljenog videozapisa na internetskoj stranici za videozapise gdje ih korisnici mogu slati, gledati i dijeliti, mogu biti obrada osobnih podataka izvršena isključivo u novinarske svrhe u smislu te odredbe ako iz tog videozapisa proizlazi da navedena snimka i navedena objava kao jedini cilj imaju otkrivanje informacija, mišljenja i ideja javnosti, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 277, 21. 8. 2017.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechthshof Den Haag — Nizozemska) — Staat der Nederlanden protiv Warner-Lambert Company LLC

(predmet C-423/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Lijekovi za humanu primjenu — Direktiva 2001/83/EZ — Članak 11. — Generički lijekovi — Sažetak opisa svojstava lijeka — Izostavljanje navoda o indikacijama ili doziranjima koji su još uvijek zaštićeni patentnim pravom u trenutku kada je generički lijek stavljen na tržište)

(2019/C 131/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechthshof Den Haag

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staat der Nederlanden

Tuženik: Warner-Lambert Company LLC

Izreka

Članak 11. drugi stavak Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Direktivom 2012/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012., treba tumačiti na način da je u postupku ishođenja odobrenja za stavljanje u promet, poput onog u glavnom postupku, obavijest koju nadležnom nacionalnom tijelu dostavi osoba koja zahtijeva ili je nositelj odobrenja za stavljanje u promet generičkog lijeka u pogledu upute o lijeku ili sažetka opisa svojstava tog lijeka koja ne upućuje na indikacije ili doziranja koji su još uvijek bili zaštićeni patentnim pravom u trenutku kada je navedeni lijek stavljen na tržište, zahtjev za ograničenje područja primjene odobrenja za stavljanje u promet dotičnog generičkog lijeka.

(¹) (SL C 318, 25. 9. 2017.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

Presuda Suda (deseto vijeće) od 13. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Mađarska) — Human Operator Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(predmet C-434/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Odbitak PDV-a — Određivanje poreznog obveznika koji je odgovoran za plaćanje PDV-a — Retroaktivna primjena odstupajuće mjere — Načelo pravne sigurnosti)

(2019/C 131/08)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Human Operator Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izreka

Pravu Unije protivi se nacionalni propis koji predviđa primjenu mjere kojom se odstupa od članka 193. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2013/43/EU od 22. srpnja 2013., prije nego što je akt Unije kojim se odobrava navedeno odstupanje priopćen državi članici koja ga je zahtijevala ako u navedenom aktu Unije nije navedeno ništa o njegovu stupanju na snagu ili datumu početka njegove primjene pa i onda kada je navedena država članica izrazila želju da se navedeno odstupanje primjenjuje retroaktivno.

(¹) SL C 318, 25. 9. 2017.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof — Austrija) — Vetsch Int. Transporte GmbH

(predmet C-531/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 143. stavak 1. točka (d) — Izuzeća od PDV-a po uvozu — Uvoz nakon kojeg slijedi isporuka unutar Zajednice — Daljnja isporuka unutar Zajednice — Utaja poreza — Odbijanje izuzeća — Pretpostavke)

(2019/C 131/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Vetsch Int. Transporte GmbH

Uz sudjelovanje: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Izreka

Članak 143. točku (d) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i članak 143. stavak 1. točku (d) te direktive, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/69/EZ od 25. lipnja 2009., treba tumačiti na način da izuzeće od poreza na dodanu vrijednost po uvozu iz tih odredbi ne treba odbiti uvozniku određenom ili priznatom kao osobe koja je odgovorna za plaćanje tog poreza u smislu članka 201. Direktive 2006/112 u situaciji poput one u glavnom postupku u kojoj, s jedne strane, primatelj prijenosa unutar Zajednice nakon tog uvoza počinu utaju na transakciji nakon tog prijenosa i koja nije povezana s navedenim prijenosom i, s druge strane, nijedan element ne omogućava zaključak da je uvoznik znao ili morao znati da je ta kasnija transakcija bila dio utaje koju je počinio primatelj.

(¹) SL C 412, 4. 12. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemska) — NK, stečajni upravitelj društva PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV i PI protiv BNP Paribas Fortis NV

(predmet C-535/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredbe (EZ) br. 44/2001 i (EZ) br. 1346/2000 — Područja primjene navedenih uredbi — Stečaj sudskog ovršitelja — Tužba koju podnosi stečajni upravitelj zadužen za upravljanje stečajnim postupkom i odvijanje stečajnog postupka)

(2019/C 131/10)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NK, stečajni upravitelj društva PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV i P. I.-ja

Tuženik: BNP Paribas Fortis NV

Izreka

Članak 1. stavak 1. i stavak 2. točku (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o sudskoj nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da je tužba poput one u glavnom postupku, predmet koje je zahtjev za naknadu štete na temelju izvanugovorne odgovornosti i koju podnosi stečajni upravitelj u okviru stečajnog postupka, a sredstva ostvarena u slučaju njezina uspjeha ulaze u stečajnu masu, obuhvaćena pojmom „građanske i trgovačke stvari” u smislu stavka 1. te odredbe i da stoga ulazi u materijalno područje primjene navedene uredbe.

⁽¹⁾ SL C 412, 4. 12. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Svea hovrätt — Švedska) — Rebecka Jonsson protiv Société du Journal L’Est Républicain

(predmet C-554/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Europski postupak za sporove male vrijednosti — Uredba (EZ) br. 861/2007 — Članak 16. — „Stranka koja nije uspjela u postupku?” — Troškovi postupka — Podjela — Članak 19. — Postupovna pravila država članica)

(2019/C 131/11)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea hovrätt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rebecka Jonsson

Tuženik: Société du Journal L'Est Républicain

Izreka

Članak 16. Uredbe (EZ) br. 861/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o uvođenju europskog postupka za sporove male vrijednosti treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg, u slučaju kad stranka samo djelomično uspije u sporu, nacionalni sud može naložiti da svaka stranka u postupku snosi vlastite troškove ili može podijeliti te troškove između tih stranaka. U takvom slučaju nacionalni sud načelno ostaje slobodan podijeliti iznos navedenih troškova, pod uvjetom da nacionalna postupovna pravila za podjelu troškova postupka u prekograničnim sporovima male vrijednosti nisu nepovoljnija od postupovnih pravila kojima se uređuju slične situacije na koje se primjenjuje nacionalno pravo i da postupovni zahtjevi u vezi s podjelom troškova postupka ne navode zainteresirane osobe da odustanu od pokretanja tog europskog postupka za sporove male vrijednosti time što podnositelju zahtjeva koji je u velikom dijelu uspio u parnici nameću da svedjedno snosi svoje troškove postupka ili njihov znatan dio.

(¹) (SL C 402, 27. 11. 2017.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 100.)

Presuda Suda (deveto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Audiencia Nacional — Španjolska) — Nestrade SA protiv Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central

(predmet C-562/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Trinaesta direktiva 86/560/EEZ — Postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti — Poduzetnik koji nema poslovni nastan u Europskoj uniji — Prethodna i konačna odluka o odbijanju povrata PDV-a — Pogrešni identifikacijski broj za PDV)

(2019/C 131/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Nacional

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nestrade SA

Tuženici: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Izreka

Odredbi Trinaeste direktive Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezu na promet — Postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica vremenski ograniči mogućnost ispravljanja pogrešnih računa, na primjer ispravljanjem identifikacijskog broja za porez na dodanu vrijednost (PDV) prvotno navedenoga na računu, radi ostvarivanja prava na povrat PDV-a, dok god se poštuju načela ekvivalentnosti i djelotvornosti, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 437, 18. 12. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Općinski Sud u Rijeci — Hrvatska) — Anica Milivojević protiv Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(predmet C-630/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 56. i 63. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Slobodno kretanje kapitala — Nacionalni propis kojim se određuje ništetnost ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih s neovlaštenim vjerovnikom — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 17. stavak 1. — Ugovor o kreditu koji je sklopila fizička osoba radi pružanja usluga turističkog smještaja — Pojam „potrošač” — Članak 24. točka 1. — Isključiva nadležnost u području stvarnih prava na nekretninama — Tužba radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu i brisanja založnog prava iz zemljišnih knjiga)

(2019/C 131/13)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Općinski Sud u Rijeci

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Anica Milivojević

Tuženik: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Izreka

1. Članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, učinak kojega je, među ostalim, to da su ugovori o kreditu i na njima utemeljeni pravni poslovi sklopljeni na državnom području te države članice između dužnika i vjerovnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici koji ne raspolažu odobrenjem koje nadležna tijela prve države članice izdaju za obavljanje njihove djelatnosti na njezinu državnom području ništetni od dana svojeg sklapanja, čak i ako su bili sklopljeni prije stupanja na snagu navedenog propisa.
2. Članku 4. stavku 1. i članku 25. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima protivi se propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se u okviru sporova u vezi s ugovorima o kreditu s međunarodnim obilježjem, koji ulaze u područje primjene te uredbe, dužnicima omogućuje pokretanje postupka protiv vjerovnika — koji ne raspolažu odobrenjem koje nadležna tijela te države članice izdaju za obavljanje njihove djelatnosti na njezinu državnom području — pred sudovima države na državnom području koje ti vjerovnici imaju svoje sjedište ili pred sudovima mjesta gdje dužnici imaju svoj domicil odnosno sjedište, a nadležnost za odlučivanje u postupku koji pokrenu navedeni vjerovnici protiv svojih dužnika ograničava samo na sudove države na državnom području koje ti dužnici imaju svoj domicil, neovisno o tome jesu li ti dužnici potrošači ili, pak, prodavatelji robe odnosno pružatelji usluga.

3. Članak 17. stavak 1. Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da se dužnik koji je sklopio ugovor o kreditu radi izvođenja radova obnove nekretnine u kojoj živi u cilju, među ostalim, da u njoj pruža usluge turističkog smještaja, ne može smatrati „potrošačem” u smislu te odredbe, osim ako je s obzirom na kontekst transakcije za koju je taj ugovor sklopljen, promatrane u cjelini, veza između tog ugovora i te profesionalne djelatnosti tako slaba da je očito da se navedenim ugovorom u biti ostvaruju privatne svrhe, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
4. Članak 24. točku 1. prvi podstavak Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da postupak radi brisanja hipoteke na nekretnini iz zemljišnih knjiga predstavlja postupak „čiji su predmet stvarna prava na nekretninama” u smislu te odredbe, ali da tim pojmom nije obuhvaćen postupak radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu i založne izjave koja je sastavljena po javnom bilježniku kao hipotekarno osiguranje tražbine nastale iz tog ugovora.

(¹) SL C 22, 22. 1. 2018.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa protiv Comune di Tarvisio

(predmet C-710/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava radova — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 48. stavak 3. — Ocjena i provjera tehničkih sposobnosti gospodarskih subjekata — Nacionalna odredba za koju se ne može smatrati da prenosi Direktivu 2004/18 — Nepostojanje izravnog i bezuvjetnog upućivanja na pravo Unije — Nepostojanje zahtjeva koji se temelji na postojanju određenog prekograničnog interesa — Nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)

(2019/C 131/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Tuženik: Comune di Tarvisio

uz sudjelovanje: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera, Gabriele Indovina

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 28. rujna 2017. uputio Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija), nedopušten je.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Španjolska) — Carlos Escribano Vindel protiv Ministerio de Justicia

(predmet C-49/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Mjere proračunske štednje — Smanjenje primanja u državnoj javnoj službi — Načini — Različiti utjecaj — Socijalna politika — Jednakost postupanja u području rada i zapošljavanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. stavak 1. i članak 2. stavak 2. točka (b) — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 21. — Neovisnost sudstva — Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a)

(2019/C 131/15)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Carlos Escribano Vindel

Tuženik: Ministerio de Justicia

Izreka

1. Članak 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te članak 2. stavak 1. i članak 2. stavak 2. točku (b) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti, podložno provjerama koje mora izvršiti sud koji je uputio zahtjev, na način da im se ne protivi nacionalni propis poput onoga iz glavnog postupka koji je u okviru općih mjera smanjenja plaća u kontekstu obveza uklanjanja prekomjernog proračunskog deficita odredio različita postotna smanjenja plaće za osnovna i dodatna primanja sudačkih dužnosnika, a što se prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev pokazalo da podrazumijeva veća postotna smanjenja plaće za one koji pripadaju dvjema platnim grupama nižih kategorija tih pravosudnih dužnosnika nego za one koji pripadaju platnoj grupi više kategorije tih pravosudnih dužnosnika, iako oni prvi primaju nižu plaću, u pravilu su mlađi i općenito imaju manje radnog staža nego ovi drugi.
2. Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a treba tumačiti na način da se načelu neovisnosti sudstva ne protivi to da se na tužitelja iz glavnog postupka primijeni nacionalni propis poput onoga iz glavnog postupka koji je u okviru općih mjera smanjenja plaća u kontekstu obveza uklanjanja prekomjernog proračunskog deficita odredio — bez uzimanja u obzir vrste obnašanih dužnosti, radnog staža ili važnosti obavljanih zadaća — različita postotna smanjenja plaće za osnovna i dodatna primanja sudačkih dužnosnika, a što se prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev pokazalo da podrazumijeva veća postotna smanjenja plaće za one koji pripadaju dvjema platnim grupama nižih kategorija tih pravosudnih dužnosnika nego za one koji pripadaju platnoj grupi više kategorije tih pravosudnih dužnosnika, iako oni prvi primaju nižu plaću nego ovi drugi, pod uvjetom da su primanja koja tužitelj iz glavnog postupka ostvaruje na temelju smanjenja plaće o kojem je riječ u glavnom postupku na razini koja je u skladu s važnosti dužnosti koje obnaša i koja stoga jamči njegovo neovisno donošenje odluka, a na sudu koji je uputio zahtjev je da to provjeri.

⁽¹⁾ SL C 152, 30. 4. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Labour Court, Ireland — Irska) — Tomás Horgan, Claire Keegan protiv Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

(predmet C-154/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. stavak 2. točka (b) — Neizravna diskriminacija na temelju dobi — Novozaposleni osnovnoškolski učitelji — Datum zapošljavanja — Platni razred i razvrstavanje u platne stupnjeve pri zapošljavanju koji su nepovoljniji od onih primjenjivih na već zaposlene osnovnoškolske učitelje)

(2019/C 131/16)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Labour Court, Ireland

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Tomás Horgan, Claire Keegan

Tuženici: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

Izreka

Članak 2. stavak 2. točku (b) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da mjera poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku koja od određenog datuma pri zapošljavanju novih osnovnoškolskih učitelja predviđa primjenu platnog razreda i razvrstavanja u platne stupnjeve nepovoljnije od onih koji su, na temelju pravila koja su prethodila toj mjeri, bili primijenjeni na osnovnoškolske učitelje zaposlene prije tog datuma ne čini neizravnu diskriminaciju na temelju dobi u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 166, 14. 5. 2018.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 13. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeidsrechtbank Gent — Belgija) — Ronny Rohart protiv Federale Pensioendienst

(predmet C-179/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Mirovinska prava radnika na temelju nacionalnog mirovinskog sustava — Neuzimanje u obzir razdoblja obveznog vojnog roka koji je dužnosnik Europske unije odslužio nakon početka obavljanja poslova — Načelo lojalne suradnje)

(2019/C 131/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeidsrechtbank Gent

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ronny Rohart

Tuženik: Federale Pensioendienst

Izreka

Članak 4. stavak 3. UEU-a, u vezi s Pravilnikom o osoblju za dužnosnike Europske unije donesenim Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. kojom se utvrđuje Pravilnik o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica i kojom se uvode posebne mjere koje se privremeno primjenjuju na dužnosnike Komisije, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 723/2004 od 22. ožujka 2004., treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg se prilikom određivanja mirovinskih prava radnika koji je bio zaposlen kao radnik u toj državi članici prije nego što je postao dužnosnik Unije i koji je, nakon što je postao dužnosnik Unije, u toj državi članici odslužio obvezni vojni rok, tom radniku odbija pravo na izjednačavanje razdoblja koje je proveo na odsluženju vojnog roka u oružanim snagama s razdobljem stvarnog rada u svojstvu radnika, na što bi imao pravo da je u trenutku kada je pozvan na odsluženje tog vojnog roka ili u razdoblju od barem godinu dana tijekom tri godine koje su uslijedile nakon oslobođenja od njegovih vojnih obveza obavljao zaposlenje obuhvaćeno nacionalnim sustavom mirovinskog osiguranja.

(¹) SL C 182, 28. 5. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Oldenburg — Njemačka) — NK

(predmet C-231/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Cestovni promet — Uredba (EZ) br. 561/2006 — Uredba (EU) br. 165/2014 — Obveza korištenja tahografa — Iznimka za vozila koja se koriste za prijevoz živih životinja s gospodarstava do lokalnih tržnica i natrag s tržnica u lokalne klaonice)

(2019/C 131/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Oldenburg

Stranke glavnog postupka

NK

Uz sudjelovanje: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Izreka

Izraz „lokalne tržnice” koji se nalazi u članku 13. stavku 1. točki (p) Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014., treba tumačiti na način da se njime ne može označavati

ni transakcija izvršena između trgovca na veliko stokom i gospodarstva, ni samog trgovca na veliko stokom, tako da se izuzeće propisano u toj odredbi ne može proširiti na vozila kojima se žive životinje izravno prevoze s gospodarstava do lokalnih klaonica.

⁽¹⁾ SL C 221, 25. 6. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. veljače 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam — Nizozemska) — Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv osobe TC

(predmet C-492/18 PPU) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhiđbeni nalog — Članak 12. — Zadržavanje osobe — Članak 17. — Rok za donošenje odluke o izvršenju europskog uhiđenog naloga — Nacionalno zakonodavstvo koje propisuje ukidanje mjere zadržavanja po službenoj dužnosti 90 dana nakon uhićenja — Usklađeno tumačenje — Prestanak tijeka rokova — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 6. — Pravo na slobodu i osobnu sigurnost — Različita tumačenja nacionalnog zakonodavstva — Jasnoća i predvidljivost”)

(2019/C 131/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

TC

Izreka

Okvirnu odluku Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, kojom je predviđena opća i bezuvjetna obveza puštanja na slobodu tražene osobe uhićene na temelju europskog uhiđenog naloga čim istekne rok od 90 dana od njezina uhićenja iako postoji vrlo velika opasnost od njezina bijega koja se ne može smanjiti na prihvatljivu razinu određivanjem odgovarajućih mjera.

Članak 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa koja dopušta zadržavanje tražene osobe dulje od 90 dana na temelju tumačenja navedene nacionalne odredbe, prema kojem taj rok prestaje teći ako pravosudno tijelo izvršenja odluči pokrenuti prethodni postupak pred Sudom Europske unije ili pričekati odgovor na zahtjev za prethodnu odluku koji je podnijelo drugo pravosudno tijelo izvršenja ili pak odgovoriti odluku o predaji zbog mogućeg postojanja stvarne opasnosti od nečovječnih ili ponižavajućih uvjeta zadržavanja u državi članici izdateljici, s obzirom na to da navedena sudska praksa ne jamči usklađivanje navedene nacionalne odredbe s Okvirnom odlukom 2002/584 i toliko je proturječna da može dovesti do različitog trajanja zadržavanja.

⁽¹⁾ SL C 381, 22. 10. 2018.

Žalba koju je 11. rujna 2018. podnio Felismino Pereira protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 13. srpnja 2018. u predmetu T-606/16, Pereira protiv Komisije

(predmet C- 571/18 P)

(2019/C 131/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Felismino Pereira (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 14. veljače 2019. Sud (sedmo vijeće) odbacio je žalbu kao očito nedopuštenu.

Žalba koju je 11. rujna 2018. podnio Petrus Kerstens protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 26. lipnja 2018. u predmetu T-757/17, Kerstens protiv Komisije

(predmet C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Petrus Kerstens (zastupnik: C. Mourato, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 22. siječnja 2019. Sud (šesto vijeće) odbio je žalbu.

Žalba koju je 27. listopada 2018. podnio Adis Higiene, S.L. protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 10. kolovoza 2018. u predmetu T-309/18, Adis Higiene protiv EUIPO-a — Farecla Products (G3 Extra Plus)

(predmet C-669/18 P)

(2019/C 131/22)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Adis Higiene, S.L. (zastupnik: M. J. Sanmartín Sanmartín, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 27. veljače 2019., Sud Europske unije (šesto vijeće) odbio je žalbu i naložio društvu Adis Higiene, S.L. snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Ascopiave SpA i dr. protiv Ministero dello Sviluppo Economico i dr.

(predmet C-711/18)

(2019/C 131/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl — Unipersonale, Pasubio Group SpA, Unigas Distribuzione Srl

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Prethodno pitanje

Dopuštaju li pravo Unije, a osobito zajednička pravila za unutarnje tržište električne energije i prirodnog plina, te načela pravne sigurnosti i legitimnog očekivanja, retroaktivnu primjenu kriterija za utvrđivanje iznosa povrata koji se moraju isplatiti prijašnjim koncesionarima što utječe na prijašnje ugovorne odnose, ili je takva primjena, čak i s obzirom na načelo proporcionalnosti, opravdana potrebom zaštite javnih interesa koji su od europske važnosti, a odnose se na potrebu poboljšanja zaštite tržišnog natjecanja na ciljnom tržištu te na bolju zaštitu korisnika usluge koji bi, neizravno, mogli snositi učinke eventualnog povećanja iznosa koji se moraju isplatiti prijašnjim koncesionarima.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) — Ryanair Designated Activity Company protiv Országos Rendőr-főkapitányság

(predmet C-754/18)

(2019/C 131/24)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ryanair Designated Activity Company

Tuženik: Országos Rendőr-főkapitányság

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ⁽¹⁾ — koji se odnosi na pravo ulaska — tumačiti na način da za potrebe primjene te direktive posjedovanje važeće boravišne iskaznice na koju upućuje njezin članak 10. kao i posjedovanje iskaznice stalnog boravka iz njezina članka 20. oslobađaju člana obitelji od obveze pribavljanja vize radi ulaska na državno područje države članice?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 5. Direktive 2004/38 i njegov stavak 2. tumačiti na spomenuti način ako je osoba koja je član obitelji građanina Unije i koja nema državljanstvo druge države članice stekla pravo na stalni boravak u Ujedinjenoj Kraljevini i ako joj je ta država izdala iskaznicu stalnog boravka? Drugim riječima, oslobađa li posjedovanje iskaznice stalnog boravka iz članka 20. te direktive, koju je izdala Ujedinjena Kraljevina, njezina nositelja od obveze pribavljanja vize, neovisno o tome što se na tu državu ne primjenjuju ni Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva, navedena u članku 5. stavku 2. Direktive, ni Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama)?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i drugo pitanje, treba li posjedovanje boravišne iskaznice izdane na temelju članka 20. Direktive 2004/38 samo po sebi smatrati dostatnim dokazom o tome da je nositelj iskaznice član obitelji građanina Unije i da je, bez potrebe bilo kakve dodatne provjere ili potvrde, ovlašten — kao član obitelji — ući na državno područje druge države članice te da je izuzet od obveze pribavljanja vize na temelju članka 5. stavka 2. spomenute direktive?
4. U slučaju da Sud niječno odgovori na treće pitanje, treba li članak 26. stavak 1. točku (b) i članak 26. stavak 2. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma tumačiti na način da zračni prijevoznik mora provjeriti ne samo putne isprave nego i to je li putnik koji namjerava putovati s iskaznicom stalnog boravka iz članka 20. Direktive 2004/38 doista i stvarno član obitelji građanina Unije u trenutku ulaska?
5. U slučaju da Sud potvrdno odgovori na četvrto pitanje,
  - i. mora li zračni prijevoznik odbiti ukrcaj na let i prijevoz u drugu državu članicu putnika koji namjerava putovati s iskaznicom stalnog boravka iz članka 20. Direktive 2004/38 ako ne može utvrditi je li on doista član obitelji građanina Unije u trenutku ulaska?
  - ii. može li se zračnom prijevozniku izreći novčana kazna na temelju članka 26. stavka 2. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma zato što nije provjerio navedenu okolnost ili nije odbio prijevoz putnika koji ne može dokazati svoj status člana obitelji, a posjeduje iskaznicu stalnog boravka?

⁽¹⁾ SL 2004., L 158, str. 77. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.)

Žalba koju je 5. prosinca 2018. podnio Wallapop, S.L. protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 3. listopada 2018. u predmetu T-186/17, Unipreus protiv EUIPO-a — Wallapop (wallapop)

(predmet C-763/18 P)

(2019/C 131/25)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Wallapop, S.L. (zastupnici: D. Sarmiento Ramírez-Escudero i N. Porxas Roig, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo i Unipreus, S.L.

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- na temelju razloga navedenih u jedinom žalbenom razlogu, ukine presudu kojom je utvrđeno da predmetne usluge nisu slične;
- naloži društvu Unipreus snošenje troškova nastalih društvu Wallapop, kako u prvostupanjskom postupku tako i u ovom postupku pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Društvo Wallapop, S.L. podnosi žalbu protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 3. listopada 2018., donesene u predmetu T-186/17 ⁽¹⁾, u vezi s postupkom povodom prigovora koji je društvo Unipreus, S.L. pokrenulo protiv prijave za registraciju figurativnog žiga Europske unije br. 13 268 941 koju je podnijelo društvo Wallapop, S.L.

Žalba se temelji na samo jednom žalbenom razlogu, u okviru kojeg žalitelj tvrdi da je povrijeđen članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije ⁽²⁾ (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije) i sudska praksa u pogledu ocjene sličnosti usluga.

Žalitelj svoj žalbeni razlog temelji osobito na tome da je Opći sud pogrešno primijenio kriterije za utvrđivanje sličnosti između područja primjene žigova uspostavljene sudskom praksom; u bitnome, Opći sud nije uzeo u obzir pojam prodaje i usluga koje se obično nude na internetskom tržištu u skladu s njegovom definicijom iz zakona i sudske prakse, što su usluge posredovanja, a ne prodajne ili slične usluge.

Ta se pogrešna ocjena Općeg suda proteže i na analizu sličnosti između predmetnih usluga koju taj sud provodi u svojoj presudi primjenom kriterija koji su u tu svrhu uspostavljeni sudskom praksom (kao što su priroda usluga, njihovi distribucijski kanali, namjena i percepcija ili konkurentnost i komplementarnost među uslugama).

⁽¹⁾ Presuda od 3. listopada 2018., Unipreus/EUIPO — Wallapop (wallapop) (T-186/17, neobjavljena, EU:T:2018:640)

⁽²⁾ SL 2009., L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. prosinca 2018. uputio Oberverwaltungsgerichts Rheinland-Pfalz (Njemačka) — Landkreis Südliche Weinstraße protiv PF i dr.

(predmet C-830/18)

(2019/C 131/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Landkreis Südliche Weinstraße

Druga stranka u žalbenom postupku: PF i dr.

uz sudjelovanje: Vertreter des öffentlichen Interesses

Prethodna pitanja

1. Treba li se članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji ⁽¹⁾ tumačiti na način da odredba nacionalnog prava kojom se obveza okružnih tijela javne vlasti (Landkreise) o prijevozu učenika ograničava na stanovnike nadređene savezne zemlje (Bundesland) ima neizravni diskriminirajući učinak, čak i ako se na temelju stvarnih okolnosti slučaja utvrdi da se tim uvjetom boravišta od korištenja te usluge većinom isključuju stanovnici s ostalog državnog područja predmetne države članice?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Je li učinkovita organizacija školstva važan razlog u općem interesu kojim se može opravdati neizravna diskriminacija?

⁽¹⁾ (SL 2011., L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2018. uputio Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska) — SC Terracult SRL protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(predmet C-835/18)

(2019/C 131/27)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Timișoara

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Terracult SRL

Tuženici: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Prethodno pitanje

Protive li se, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, Direktivi o PDV-u ⁽¹⁾ i načelima porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti upravna praksa i/ili tumačenje odredbi nacionalnog zakonodavstva kojima se onemogućava ispravak određenih računa i, posljedično, uvrštavanje ispravljenih računa u prijavu PDV-a — koja se odnosi na razdoblje tijekom kojeg je proveden ispravak u vezi s transakcijama obavljenima u razdoblju u kojem je bio proveden porezni nadzor, nakon kojeg su porezna tijela izdala porezno rješenje koje je postalo konačno — ako se nakon donošenja poreznog rješenja saznalo za dodatne podatke i informacije koji dovode do primjene drugačijeg poreznog režima?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2019. uputio Tribunalul București (Rumunjska) — SC Mitliv Exim SRL protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(predmet C-9/19)

(2019/C 131/28)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București (Visoki sud u Bukureštu, Rumunjska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Mitliv Exim SRL

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 2. i članka 273. Direktive Vijeća 2006/[1]12 od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravila i članka 325. UFEU-a, u okolnostima poput onih iz glavnog postupka, tumačiti na način da im se protive nacionalne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, kojima se dopuštaju sljedeće situacije:

— isplata iznosa za štetu nastalu počinjenjem kaznenog djela, utvrđenu tijekom preliminarne istrage na temelju različitom od poreznog potraživanja.

- naknadna provedba porezne inspekcije, usporedno s kaznenim postupkom u kojemu je optuženom poreznom obvezniku stavljeno na teret počinjenje kaznenog djela utaje poreza, u kojoj inspekciji su utvrđene njegove dodatne porezne obveze, kako za razdoblje tako i za iznos koji je već stavljen na raspolaganje državnim tijelima tijekom preliminarnе istrage, iako je odluka o upravnoj pritužbi protiv akata donesenih tijekom inspekcije odgođena do okončanja kaznenog postupka;
  - okončanje prvostupanjskog kaznenog postupka osudom optuženika za, *inter alia*, solidarnu isplatu cjelokupnog iznosa za koji je tijekom preliminarnе istrage utvrđeno da duguju svi optuženici, unatoč tome što je na teret obveznika o kojem je riječ utvrđen samo dio iznosa, koji je on već platio, i u kojoj su mjeri svi ti elementi prekomjerni u odnosu na poreznog obveznika o kojem je riječ.
2. U okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, je li neuzimanje u obzir od strane državnih tijela, u poreznom smislu, isplate izvršene prije nego što su upravne i kaznenopravne sankcije postale konačne, s obzirom na to da se isplata odnosila na jedan dio porezne obveze utvrđene na teret poreznog obveznika, čak i u svrhu osiguravanja cilja naplate financijskih obveza prema državi i borbe protiv prijevare, u skladu s pravnim načelima prava Unije općenito te osobito s načelom *ne bis in idem*.
3. S obzirom na odgovore na pitanja [1] i [2], treba li pravo Europske unije tumačiti na način da mu se protive nacionalne odredbe poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje ne smatraju ubiranjem poreza protivnim pravu Unije [...] slučaj u kojemu je porezni obveznik štetu nastalu kaznenim djelom naknadio u tijeku preliminarnе istrage kako bi ishodilo smanjenje visine kazne za polovicu, u nedostatku poreznog potraživanja od nadležnih tijela ili pravomoćne presude kaznenog suda, ali porezna tijela tijekom porezne inspekcije, na njegov teret utvrde postojanje dodatnih poreznih obveza kako za razdoblje tako i za iznos koji je već stavljen na raspolaganje državnim tijelima, pri čemu je porez naplaćen bez osnove od trenutka isplate do trenutka utvrđenja porezne obveze na temelju poreznog potraživanja ili pravomoćne kaznene presude.

(¹) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2019. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) — AT protiv Pensionsversicherungsanstalt

(predmet C-32/19)

(2019/C 131/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AT

Tuženik: Pensionsversicherungsanstalt

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 17. stavak 1. točku (a) Direktive 2004/38/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ tumačiti na način da radnici koji su u trenutku prestanka rada navršili dob za stjecanje prava na starosnu mirovinu utvrđenu zakonodavstvom države zaposlenja moraju u državi zaposlenja raditi najmanje prethodnih dvanaest mjeseci i neprekidno boraviti u njoj dulje od tri godine kako bi stekli pravo na stalni boravak prije isteka razdoblja od pet godina?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Imaju li radnici na temelju članka 17. stavka 1. točke (a) prve mogućnosti Direktive 2004/38/EZ pravo na stalni boravak ako počnu raditi u drugoj državi članici u trenutku u kojem je vjerojatno da će moći raditi samo relativno kratko do navršavanja zakonske dobi za stjecanje prava na starosnu mirovinu i da će zbog niskih primanja u svakom slučaju nakon prestanka rada ovisiti o socijalnoj pomoći države članice domaćina?

⁽¹⁾ SL 2004., L 158, str. 77. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2019. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) — HA protiv Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(predmet C-47/19)

(2019/C 131/30)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HA

Tuženik: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li pojam školskog i sveučilišnog obrazovanja u smislu članka 132. stavka 1. točaka (i) i (j) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ (Direktiva o PDV-u) i poduku surfanja i jedrenja? Je li dovoljno ako se takva poduka nudi u barem jednoj školi ili barem na jednom sveučilištu?
2. Je li za postojanje pretpostavke školskog ili sveučilišnog obrazovanja u smislu članka 132. stavka 1. točaka (i) i (j) Direktive o PDV-u nužno da poduka ulazi u ocjenu ili je dovoljno ako se tečaj surfanja ili jedrenja provodi u okviru događaja koji organizira škola ili sveučilište, primjerice, na razrednom putovanju?

3. Može li priznavanje škole za surfanje i jedrenje kao organizacije sa sličnim ciljem u smislu članka 132. stavka 1. točke (i) Direktive o PDV-u proizlaziti iz odredaba prava o školama i sveučilištima, prema kojima su i vanjski tečajevi surfanja ili jedrenja dio sportske poduke ili sveučilišnog obrazovanja sportskih nastavnika s ocjenjivanjem ili drugim dokazom sposobnosti i/ili su u općem interesu sportske aktivnosti? Je li za takvo priznavanje nužno da škola ili sveučilište izravno ili neizravno preuzima troškove tečajeva?
4. Jesu li tečajevi surfanja ili jedrenja u okviru razrednog putovanja isporuka usluga koja je usko povezana sa zaštitom djece i mladih osoba u smislu članka 132. stavka 1. točke (h) Direktive o PDV-u? Ako da, je li za to nužno određeno trajanje te zaštite?
5. Pretpostavlja li formulacija „privatna poduka koju daju učitelji i koja obuhvaća školsko i sveučilišno obrazovanje” iz članka 132. stavka 1. točke (j) Direktive o PDV-u to da porezni obveznik poduku daje osobno?

(¹) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2019. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) — Kaplan International colleges UK Ltd protiv The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(predmet C-77/19)

(2019/C 131/31)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kaplan International colleges UK Ltd

Tuženik: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prethodna pitanja

1. Koje je teritorijalno područje primjene izuzeća iz članka 132. stavka 1. točke (f) Direktive Vijeća 2006/112/EZ (¹)? Osobito, (i) obuhvaća li skupinu za podjelu troškova (SPT) sa sjedištem u drugoj državi članici koja nije država članica (ili više njih) članova SPT-a? Ako da, (ii) obuhvaća li također SPT sa sjedištem izvan EU-a?
2. Ako se izuzeće za SPT-e u načelu primjenjuje na subjekt sa sjedištem u drugoj državi članici koja nije država članica jednog člana SPT-a ili više njih, a također i za SPT sa sjedištem izvan EU-a, kako treba primijeniti kriterij da takvo izuzeće ne smije uzrokovati narušavanje tržišnog natjecanja? Osobito:
  - a) Primjenjuje li se na moguće narušavanje koje utječe na druge primatelje sličnih usluga koji nisu članovi SPT-a ili se primjenjuje samo na moguće narušavanje koje utječe na moguće alternativne pružatelje usluga članovima SPT-a?

- b) Ako se primjenjuje samo na druge primatelje, može li postojati stvarna mogućnost narušavanja ako drugi primatelji koji nisu članovi SPT-a mogu ili zatražiti pristupanje dotičnom SPT-u, ili uspostaviti vlastiti SPT radi primanja sličnih usluga, ili steći ekvivalentne uštede PDV-a na druge načine (primjerice, uspostavom podružnice u državi članici ili trećoj zemlji o kojoj je riječ)?
- c) Ako se primjenjuje samo na druge pružatelje, treba li stvarnu mogućnost narušavanja ocijeniti utvrđivanjem je li SPT-u osigurano zadržavanje klijenata njegovih članova neovisno o dostupnosti izuzeća od PDV-a i stoga je ocijeniti s obzirom na pristup alternativnih pružatelja nacionalnom tržištu na kojem članovi SPT-a imaju sjedište? Ako da, je li relevantno pitanje je li SPT-u osigurano zadržavanje klijenata njegovih članova jer su dio iste skupine društava?
- d) Treba li moguće narušavanje ocijeniti na nacionalnoj razini u odnosu na alternativne pružatelje u trećoj zemlji u kojoj SPT ima sjedište?
- e) Snosi li porezno tijelo u EU-u koje provodi Direktivu o PDV-u teret dokazivanja vjerojatnosti narušavanja?
- f) Je li potrebno da porezno tijelo u EU-u zatraži posebnu stručnu ocjenu tržišta treće zemlje u kojoj SPT ima sjedište?
- g) Može li se postojanje stvarne mogućnosti narušavanja utvrditi identifikacijom komercijalnog tržišta u trećoj zemlji?
3. Može li se izuzeće za SPT-e primijeniti u okolnostima ovog slučaja, u kojima su članovi SPT-a međusobno povezani gospodarskim, financijskim ili organizacijskim vezama?
4. Može li se izuzeće za SPT-e primijeniti u okolnostima u kojima su članovi uspostavili PDV skupinu, koja je jedinstveni porezni obveznik? Čini li razliku to da KIC, reprezentativni član kojemu se (prema nacionalnom pravu) pružaju usluge, nije član SPT-a? I, ako to čini razliku, je li ta razlika uklonjena nacionalnim pravom koje propisuje da reprezentativni član ima značajke i svojstvo članova SPT-a za potrebe primjene izuzeća za SPT-e?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 1. veljače 2019. podnijela Republika Litva protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 22. studenoga 2019. u predmetu T-508/15 Republika Litva protiv Europske komisije

(predmet C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Žalitelj: Republika Litva (zastupnica: R. Krasuckaitė)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

— ukine presudu Općeg suda u predmetu T- 508/15 (¹) (u daljnjem tekstu: pobijana presuda) u dijelu u kojem je Opći sud tom presudom odbio njegovu tužbu kojom se tražilo poništenje Provedbene odluke Europske komisije (EU) 2015/1119 od 22. lipnja 2015.;

- poništi Provedbenu odluku Europske komisije (EU) 2015/1119 od 22. lipnja 2015. ⁽²⁾ ili vrati pobijanu presudu Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Litva zahtijeva ukidanje presude Općeg suda u predmetu T-508/15 na sljedećim pravnim temeljima:

1. Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava utvrdivši, u točki 83. pobijane presude, da se odstupanje iz članka 33.m točke 1. Uredbe br. 1257/1999 ⁽³⁾ odnosi samo na dob osoba koje prenose farmu, s obzirom da je ta odredba očito povezana s mliječnom kvotom kao dokazom komercijalne poljoprivredne proizvodnje.
2. Opći sud također je iskrivio činjenice u točkama 74. do 79. pobijane presude zaključivši da vlada Republike Litve nije dokazala da je mliječna kvota značila da se podnositelj zahtjeva bavio komercijalnom poljoprivrednom proizvodnjom, što u biti nije odgovaralo dokumentaciji predmeta koja mu je bila podnesena.

⁽¹⁾ Presuda Općeg suda (četvrto vijeće) od 22. studenoga 2018., Republika Litva protiv Europske komisije, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ (SL 2015., L 182, str. 39.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1257/1999 od 17. svibnja 1999. o potpori Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP) ruralnom razvoju kojom se izmjenjuju i stavljaju izvan snage određene uredbe (SL 1999., L 160, str. 80.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 1., str. 93.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. veljače 2019. uputio Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) — Viasat UK Ltd, Viasat Inc. protiv Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(predmet C-100/19)

(2019/C 131/33)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Tuženik: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Druge stranke u postupku: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 1. točku (c) točku (ii), članak 7. stavak 1. i članak 8. stavak 1. Odluke br. 626/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2008. o odabiru i odobrenju sustava za pružanje pokretnih satelitskih usluga (MSS) ⁽¹⁾ tumačiti na način da, u slučaju kada se pokaže da operator odabran u skladu s Glavom II. potonje odluke nije pružio pokretne satelitske usluge putem pokretnog satelitskog sustava do isteka roka predviđenoga člankom 4. stavkom 1. točkom (c) podtočkom (ii) te odluke, nadležna tijela država članica iz članka 8. stavka 1. te odluke **trebaju** odbiti dodijeliti odobrenja za implementaciju dodatnih komponenti na tlu tom operatoru, jer taj operator nije poštovao obvezu koju je preuzeo tijekom svoje prijave?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, treba li te odredbe tumačiti na način da, u istom kontekstu, nadležna tijela država članica iz članka 8. stavka 1. te odluke **moгу** odbiti dodijeliti odobrenja za implementaciju dodatnih komponenti na tlu tom operatoru, jer on nije poštovao obvezu pokrivenosti od 13. lipnja 2016.?

(¹) SL L 172, str. 15. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 177.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2019. uputio Obvodní soud pro Prahu 9 (Češka Republika) —
XR protiv Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**

(predmet C-107/19)

(2019/C 131/34)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Obvodní soud pro Prahu 9

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XR

Tuženik: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Prethodna pitanja

1. Treba li stanku tijekom koje se zaposlenik mora u slučaju hitne intervencije staviti na raspolaganje poslodavcu u roku od dvije minute, smatrati „radnim vremenom” u smislu članka 2. Direktive 2003/88/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena?
2. Utječe li na ocjenu izvršenu u odnosu na prvo prethodno pitanje činjenica da do takvog prekida [stanke] u slučaju hitne intervencije dolazi samo nasumično i nepredviđeno ili, ovisno o slučaju, na nju utječe učestalost takvog prekida?
3. Može li prvostupanjski sud, odlučujući nakon što je njegovu odluku ukinuo viši sud i vratio predmet na ponovno suđenje, ne postupiti u skladu s pravnim mišljenjem višeg suda koje je obvezujuće za prvostupanjski sud, ako se to mišljenje protivi pravu Unije?

(¹) SL 2003., L 299, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Žalba koju je 14. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 4. prosinca 2018. u predmetu T-518/16, Carreras Sequeros i dr. protiv Komisije

(predmet C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: T. S. Bohr, G. Gattinara, L. Vernier, agenti)

Druge stranke u postupku: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Europski parlament, Vijeće Europske unije

Zahtjevi

- da ukine presudu od 4. prosinca 2018., *Carreras Sequeros i dr./Komisija*, T-518/16;
- da vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje radi odlučivanja o drugom, trećem i četvrtom tužbenom zahtjevu postavljenom u prvom stupnju;
- da o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija ističe dva žalbena razloga.

1. U okviru prvog žalbenog razloga, Komisija se poziva na pogrešku koja se tiče prava u tumačenju članka 31. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).

Prvi dio se odnosi na pogrešku koja se tiče prava u tumačenju sadržaja članka 31. stavka 2. Povelje. Sadržaj prava na plaćeni godišnji odmor koji je zajamčen tim člankom 31. stavkom 2. pojašnjen je u članku 7. Direktive 2003/88 ⁽¹⁾. Stoga je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je u obzir uzeo druge odredbe Direktive 2003/88, članke 14. i 23., i smatrao ih primjenjivima na zakonodavca Pravilnika o osoblju.

U okviru drugog dijela, Komisija se poziva na pogrešku koja se tiče prava u tumačenju članka 31. stavka 2. Povelje s obzirom na to da je Opći sud smatrao da smanjenje iz članka 6. Priloga X. Pravilniku o osoblju nije u skladu s navodnim načelom poboljšanja životnih i radnih uvjeta zainteresiranih osoba. Takvo načelo nema nikakvu pravnu osnovu.

Treći dio se odnosi, podredno, na pogrešku koja se tiče prava u tumačenju drugih odredaba Pravilnika o osoblju koje čine kontekst članka 6. Priloga X. Pravilniku o osoblju. Opći sud je pogrešno isključio druge odredbe Pravilnika o osoblju iz svojeg ispitivanja samo zato što su postojale i prije izmjene članka 6. Priloga X. Pravilniku o osoblju. Zakonodavac prilikom izbora mjera koje treba izmijeniti ili zadržati ima široku diskrecijsku ovlast.

2. U okviru drugog žalbenog razloga, Komisija se poziva na pogrešku koja se tiče prava u tumačenju članka 52. stavka 1. Povelje. Opći sud nije uzeo u obzir sudsku praksu prema kojoj zakonodavac prilikom izmjene Pravilnika o osoblju raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću i u skladu s kojom se kršenje načela proporcionalnosti može utvrditi samo kada je zakonodavac očito prekoračio granice te diskrecijske ovlasti.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Žalba koju je 14. veljače 2019. podnio Hamas protiv presude Općeg suda (prvo prošireno vijeće)
od 14. prosinca 2018. u predmetu T-400/10 RENV, Hamas protiv Vijeća**

(predmet C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Hamas (zastupnik: L. Glock, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Francuska Republika, Europska komisija

Zahtjevi

— ukinuti presudu od 14. prosinca 2018., Hamas/Vijeće, T-400/10 RENV, u mjeri u kojoj se njome odbija zahtjev za poništenje sljedećih akata:

— Odluke Vijeća 2011/430/ZVSP od 18. srpnja 2011. (SL 2011., L 188, str. 47.) o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma, odluka Vijeća 2011/872/ZVSP od 22. prosinca 2011. (SL 2011., L 343, str. 54.), 2012/333/ZVSP od 25. lipnja 2012. (SL 2012., L 165, str. 72.), 2012/765/ZVSP od 10. prosinca 2012. (SL 2012., L 337, str. 50.), 2013/395/ZVSP od 25. srpnja 2013. (SL 2013., L 201, str. 57.), 2014/72/ZVSP od 10. veljače 2014. (SL 2014., L 40, str. 56.) i 2014/483/ZVSP od 22. srpnja 2014. (SL 2014., L 217, str. 35.), o ažuriranju i, ovisno o slučaju, izmjeni popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage odluka 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 i 2014/72,

kao i

— provedbenih uredbi (EU) Vijeća br. 687/2011 od 18. srpnja 2011. (SL 2011., L 188, str. 2.), br. 1375/2011 od 22. prosinca 2011. (SL 2011., L 343, str. 10.), 542/2012 od 25. lipnja 2012. (SL 2012., L 165, str. 12.), br. 1169/2012 od 10. prosinca 2012. (SL 2012., L 337, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 13., str. 263.), br. 714/2013 od 25. srpnja 2013. (SL 2013., L 201, str. 10.), 125/2014 od 10. veljače 2014. (SL 2014., L 40, str. 9.) i br. 790/2014 od 22. srpnja 2014. (SL 2014., L 217, str. 1.) o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage provedbenih uredbi (EU) br. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 i 125/2014,

u dijelu u kojem se ti akti odnose na Hamas, uključujući Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

— konačno odlučiti o pitanjima koja su predmet ove žalbe;

— naložiti Vijeću snošenje svih troškova u predmetima T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P i u ovom predmetu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi načela o teretu dokazivanja s obzirom na istinitost činjenica:

— Opći sud je povrijedio načela o teretu dokazivanja utvrđena u presudi Vijeće/Hamas, C-79/15 P, te je na Hamas stavio iznimno težak, čak nemoguć, teret dokazivanja;

- Podredno, Opći sud je povrijedio načela o teretu dokazivanja kada je presudio da Hamas nije konkretno i detaljno osporio činjenice koje je utvrdilo Vijeće;
  - Opći sud je povrijedio svoju obvezu da u dovoljnoj mjeri odgovori na sve argumente koje je žalitelj iznio u vezi s mogućnosti da mu se pripišu teroristička djela.
2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvoran sudski nadzor:
- Opći sud je žalitelju uskratio pravo na djelotvoran sudski nadzor jer nije utvrdio da Vijeće nije dokazalo istinitost činjenica navedenih u njegovim obrazloženjima;
  - Opći sud je nastavio kršiti pravo na djelotvoran sudski nadzor, iako je mjerom upravljanja postupkom potvrđeno da se sporni akti ne temelje na dovoljno čvrstoj činjeničnoj osnovi;
  - Opći sud je po okončanju neuravnoteženog postupka, na štetu žalitelja, odbio tužbeni razlog koji se temelji na pogrešci Vijeća glede istinitosti činjenica.
3. Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud prekršio članak 1. stavak 4. Zajedničkog stajališta kada je presudio da je britanska odluka na koju se pozivalo Vijeće osuda:
- Kvalifikacija kao osude koju je predložio Opći sud nije u skladu s kriterijima utvrđenim u Zajedničkom stajalištu 2001/931 i lišava obvezu obrazlaganja akata svakog sadržaja;
  - Opći sud je, slijedom te pogrešne kvalifikacije, također onemogućio sudski nadzor kvalifikacije činjenica uzetih iz nacionalnih odluka.
4. Četvrti žalbeni razlog: Opći sud nije mogao odbiti tužbeni razlog prema kojemu Vijeće nije dovoljno vodilo računa o razvoju situacije zbog proteka vremena bez kršenja članka 61. stavka 2. Poslovnika Suda, nezakonite zamjene obrazloženja i slijedom toga, pogrešne pretpostavke.
5. Peti žalbeni razlog: Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava u tumačenju članka 296. UFEU-a kada je presudio da su činjenice koje je nezavisno utvrdilo Vijeće i njihova kvalifikacija u obrazloženju izloženi na dovoljno konkretan i detaljan način kako bi ih žalitelj mogao osporiti i sud provjeriti.

Žalba koju je 15. veljače 2019. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 4. prosinca 2018. u predmetu T-518/16, Carreras Sequeros i dr. protiv Komisije

(predmet C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer, R. Meyer, agenti)

Druge stranke u postupku: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Europska komisija, Europski parlament

Zahtjevi

- prihvatiti žalbu;
- odlučiti o predmetu i odbiti tužbu u prvom stupnju kao neosnovanu;
- naložiti tužiteljima u prvom stupnju snošenje troškova koji su Vijeću nastali u okviru ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava koje je Opći sud počinio u vezi sa svojom nadležnosti. On se sastoji od dva dijela.

— Prvi dio se odnosi na predmet tužbe. Vijeće tvrdi da je Opći sud poništenjem u izreci presude „odluk[a] o smanjenju broja dana godišnjeg odmora [tužiteljâ] u 2014.“, Komisiji implicitno naložio da, radi izvršenja presude, ponovno uspostavi broj dana godišnjeg odmora na koje su tužitelji imali pravo prije izmjene Pravilnika o osoblju. Opći sud je postupivši na taj način i ne preinačivši predmet tužbe, prekoračio svoju nadležnost. Podredno, ako takva preinaka nije bila moguća, tužba je morala biti proglašena nedopuštenom.

— U okviru drugog dijela, Vijeće ističe da je Opći sud, kada je tužiteljima dopustio da putem prigovora nezakonitosti osporavaju zakonitost cijelog sustava godišnjeg odmora utvrđenog u članku 6. Priloga X. Pravilniku o osoblju, osobito onog primjenjivog od 2016., a ne samo odredbu koju je Komisija provela odlukom o utvrđenju godišnjih odmora tužiteljâ u 2014., povrijedio opseg svoje nadležnosti, protivno ustaljenoj sudskoj praksi prema kojoj se doseg prigovora nezakonitosti mora ograničiti na ono što je neophodno za rješenje spora i prema kojoj mora postojati izravna pravna veza između pojedinačne pobijane odluke i općeg akta koji je predmet prigovora nezakonitosti.

2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava koje je Opći sud počinio kada je utvrdio da smanjenje broja dana godišnjeg odmora propisano novim člankom 6. Priloga X. Pravilniku o osoblju utječe na pravo na godišnji odmor tužiteljâ.

Kao prvo, Opći sud je, presudivši da se u određenim slučajevima protiv institucija može pozivati na direktivu (u ovom slučaju Direktivu 2003/88⁽¹⁾), nije uzeo u obzir ustaljenu sudsku praksu prema kojoj su direktive upućene državama članicama, a ne institucijama ili tijelima Unije, zbog čega se ne može smatrati da se odredbama neke direktive kao takvima institucijama nameću obveze u pogledu njihovih odnosa s osobljem.

Kao drugo, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je presudio da je zakonodavac vezan sadržajem Direktive 2003/88 spomenute u objašnjenjima predsjedništva koja se odnose na članak 31. stavak 2. Povelje o temeljnim pravima.

Kao treće, Opći sud je povrijedio doseg članka 31. stavka 2. Povelje o temeljnim pravima, koji, protivno onomu što je presudio Opći sud, nema za cilj poboljšati životne i radne uvjeta radnika, nego zajamčiti dostatnu razinu zaštite svim radnicima u Uniji.

Kao četvrto, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je presudio da je člankom 6. Priloga X. Pravilniku o osoblju povrijeđeno pravo na godišnji odmor zajamčeno člankom 31. stavkom 2. Povelje o temeljnim pravima, s obzirom na to da dužnosnici upućeni na rad u treće zemlje imaju pravo na ukupan broj dana godišnjeg odmora koji je znatno veći od minimuma od 20 dana predviđenog Direktivom 2003/88.

3. Treći žalbeni razlog, istaknut podredno, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u vezi s opravdanosti navodne povrede prava na godišnji odmor. Opći sud je počinio pogreške koje se tiču prava jer je presudio da razlozi za poduzimanje pobijane mjere ne predstavljaju ciljeve od općeg interesa i jer nije ispitao predstavlja li ograničenje prava na godišnji odmor, s obzirom na željeni cilj, neproporcionalnu i nedopustivu intervenciju kojom se povređuje sama bit zajamčenog prava.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Žalba koju je 15. veljače 2019. podnijelo društvo Groupe Canal + protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T-873/16, Groupe Canal + protiv Komisije

(predmet C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Groupe Canal + (zastupnici: P. Wilhelm, P. Gassenbach, O. de Juvigny, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Francuska Republika, Unija kinematografskih producenata (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors — EFAD's, Europska udruga za zaštitu potrošača (BEUC)

Zahtjevi

- poništiti presudu koju je Opći sud donio 12. prosinca 2018. u predmetu T-873/16 u dijelu u kojem je odbio tužbu koju je podnijelo društvo Groupe Canal + za poništenje odluke Komisije od 26. srpnja 2016. koja se odnosila na postupak primjene članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet AT.40023 — Prekogranični pristup naplatnoj televiziji) i u kojem je naložio tužitelju snošenje troškova;
- poništiti odluku Komisije od 26. srpnja 2016. u navedenom predmetu AT.40023;
- naložiti Europskoj komisiji snošenje troškova u cijelosti.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prvom žalbenom razlogu GCP tvrdi da Opći sud nije mogao isključiti postojanje zloporabe ovlasti koju je počinila Komisija, a koja se sastoji u okončanju, uspostavljanjem obveza, geografskog blokiranja unatoč tomu što Uredba (EU) br. 2018/302⁽¹⁾ izričito predviđa da audiovizualni sadržaji mogu biti predmet geografskih ograničenja.

U drugom žalbenom razlogu GCP iznosi da je Opći sud povrijedio pravila postupka i načelo kontradiktornosti jer stranke u postupku nisu raspravile nijedan od argumenata u vezi s primjenjivosti članka 101. stavka 3. UFEU-a. Posljedično, Opći sud nije poštivao prava obrane GCP-a.

U trećem žalbenom razlogu GCP ističe da je Opći sud napravio pogrešku koja se tiče prava povezanu s povredom obveze obrazlaganja jer je propustio odgovoriti na tužbeni razlog da Komisija nije uzela u obzir francuski ekonomski i pravni kontekst u kojem su pobijane odredbe donesene. Presuda počiva na netočnoj pretpostavci i izuzima specifičan ekonomski i pravni kontekst sektora filmske industrije te je protivna sudskoj praksi Suda koji je izriječkom presudio da pobijane odredbe mogu biti u potpunosti valjane u sektoru filmske industrije.

U četvrtom žalbenom razlogu GCP tvrdi da je Opći sud počinio greške koje se tiču prava u odnosu na tumačenje članka 9. Uredbe br. 1/2003⁽²⁾ i točke 128. Obavijesti Komisije o dobroj praksi u postupku primjene članaka 101. i 102. UFEU-a, što je dovelo do povrede načela proporcionalnosti i poštivanja prava trećih. Naime, razmatranja o tržišnom natjecanju, koja je Komisija izrazila u preliminarnoj ocjeni, odnosila su se samo na područje Ujedinjene Kraljevine i Irske, a situacija u Francuskoj se nije ni ispitala. K tome, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je smatrao, s jedne strane, da odluka Komisije ne predstavlja zadiranje u slobodu ugovaranja GCP-a i, s druge strane da ona ne utječe na mogućnost GCP-a da pokrene postupak pred nacionalnim sudom kako bi se utvrdilo da su odredbe u skladu s člankom 101. stavkom 1. UFEU-a, premda iz sudske prakse Suda proizlazi da nacionalni sud ne može ignorirati odluku koja je donesena na temelju članka 9. Uredbe (EU) br. 1/2003 i preliminarne ocjene koja joj je priložena.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/302 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. veljače 2018. o rješavanju pitanja neopravdanoga geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju državljanstva, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata te o izmjeni uredbi (EZ) br. 2006/2004 i (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ (SL 2018., L 601, str. 1. i ispravak SL 2018., L 66, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak SL 2016., L 173, str. 108.)

Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Comune di Milano protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-167/13, Comune di Milano protiv Europske komisije

(predmet C- 160/19 P)

(2019/C 131/39)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Comune di Milano (zastupnici: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 13. prosinca 2018. u predmetu T-167/13, Comune di Milano/Komisija;
- ukine Odluku Europske komisije (EU) 2015/1225 od 19. prosinca 2012. o injekcijama kapitala od strane trgovačkog društva SEA SpA u trgovačko društvo SEA Handling SpA (predmet SA.21420 (C14/10) (ex NN 25/10));
- naloži Komisiji snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite u predmetu T-167/13 R.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom presudom, Opći sud je odbio tužbu za poništenje koju je Comune podnijela protiv gore navedene odluke.

U potporu svojoj žalbi, Comune di Milano ističe četiri žalbena razloga, koji se svi odnose na to da je Opći sud povrijedio članak 107. UFEU-a te da, u konkretnom slučaju, nije bilo mjera koje se mogu okvalificirati kao državne potpore.

Prvim žalbenim razlogom Comune di Milano, s jedne strane, osporava da se navodnim mjerama koriste „državna sredstva”; i, s druge strane, kritizira neusklađenost „testa” pripisivosti koji je osmislio Opći sud s načelima utvrđenima u sudskoj praksi Zajednice.

Drugim žalbenim razlogom Comune di Milano iznosi prigovor povrede načela o dokazivanju pripisivosti koju je počinio Opći sud, s gledišta nejednakog postupanja u pogledu dokazivanja i nepostojanja dokaza u „dijakronijskom” smislu.

Trećim žalbenim razlogom Comune di Milano kritizira iskrivljavanje činjenica i dokaza koje je Opći sud izvršio pri ocjenjivanju indicija koje je Komisija iznijela u prilog pripisivosti mjera Comune di Milano.

Četvrtim žalbenim razlogom Comune di Milano, iz više gledišta, prigovara zbog cjelokupne ocjene Komisijine primjene kriterija privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu (tzv. „MEIP”) koju je izvršio Opći sud, i zaključaka koji se iz toga izvode u presudi.

**Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće)
od 12. prosinca 2018. u predmetu T-683/15, Freistaat Bayern protiv Europske komisije**

(predmet C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková, agenti)

Druga stranka u postupku: Freistaat Bayern

Žalbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- proglasi da je prvi tužbeni razlog pred Općim sudom neosnovan;
- vrati predmet Općem sudu na odlučivanje u pogledu ostalih tužbenih razloga;
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka, odnosno, podredno, da u slučaju vraćanja predmeta na odlučivanje Općem sudu, odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka u konačnoj odluci.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog:

Opći sud je u točkama 60. do 67. pobijane presude pri utvrđivanju uvjeta koji su postavljeni u pogledu sadržaja odluke o pokretanju postupka pogrešno protumačio i primijenio članak 108. stavak 2. UFEU-a i članak 6. stavak 1. Uredbe br. 659/1999 (!) te u tom pogledu donesenu sudsku praksu sudova Unije: izvori financiranja potpore trebaju se navesti u odluci o pokretanju postupka samo iznimno i u posebnim okolnostima.

Drugi žalbeni razlog:

Opći sud je u točkama 53. do 58. i 62. pobijane presude pogrešno protumačio odluku o pokretanju postupka iz čega je proizašao nedostatak u obrazloženju te nije odgovorio na argumente Komisije; odluka o pokretanju postupka zapravo obuhvaća metodu financiranja iz proračunskih sredstava.

Treći žalbeni razlog:

Opći sud je u točkama 70. i 71. pobijane presude pogrešno protumačio članak 263. stavak 2. UFEU-a te u tom pogledu donesenu sudsku praksu sudova Unije, jer se oslonio na pretpostavku da je pravo trećih osoba na sudjelovanje u postupku bitni postupovni zahtjev u smislu članka 263. stavka 2. UFEU-a.

Četvrti žalbeni razlog:

Opći sud je u točkama 72. do 75. pobijane presude pogrešno protumačio pravo na sudjelovanje u postupku na temelju članka 108. stavaka 2. i 3. UFEU-a i članka 6. stavka 1. Uredbe br. 659/1999 te sudsku praksu sudova Unije o posljedicama povrede prava na sudjelovanje u postupku, kad je utvrdio da je očitovanje stranaka o tome jesu li proračunska sredstva državna sredstva moglo izmijeniti ishod postupka. U tom kontekstu Opći je sud također pogrešno protumačio pojam državnih sredstava prema članku 107. stavku 1. UFEU-a i pojam postojeće potpore prema članku 108. stavku 1. UFEU-a, iskrivio je činjenice, koje su utvrđene u pobijanoj odluci i koje su mu podnesene te je propustio ispitati argumente koje je Komisija istaknula pred Općim sudom.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u, SL 1999, L 83, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 12. prosinca 2018. u spojenim predmetima T-722/15, T-723/15 i T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. i dr. protiv Europske komisije

(predmet C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková, agenti)

Druge stranke u postupku: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Žalbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- proglasi da je prvi tužbeni razlog pred Općim sudom neosnovan;
- vrati predmet Općem sudu na odlučivanje u pogledu ostalih tužbenih razloga;
- naloži tužiteljima u prvostupanjskom postupku snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka, odnosno, podredno, da u slučaju vraćanja predmeta na odlučivanje Općem sudu, odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka u konačnoj odluci.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti**Prvi žalbeni razlog:**

Opći sud je u točkama 56. do 64. pobijane presude pri utvrđivanju uvjeta koji su postavljeni u pogledu sadržaja odluke o pokretanju postupka pogrešno protumačio i primijenio članak 108. stavak 2. UFEU-a i članak 6. stavak 1. Uredbe br. 659/1999 (¹) te u tom pogledu donesenu sudsku praksu sudova Unije: izvori financiranja potpore trebaju se navesti u odluci o pokretanju postupka samo iznimno i u posebnim okolnostima.

Drugi žalbeni razlog:

Opći sud je u točkama 47. do 53. i 56. pobijane presude pogrešno protumačio odluku o pokretanju postupka iz čega je proizašao nedostatak u obrazloženju te nije odgovorio na argumente Komisije; odluka o pokretanju postupka zapravo obuhvaća metodu financiranja iz proračunskih sredstava.

Treći žalbeni razlog:

Opći sud je u točkama 66. do 68. pobijane presude pogrešno protumačio članak 263. stavak 2. UFEU-a te u tom pogledu donesenu sudsku praksu sudova Unije, jer se oslonio na pretpostavku da je pravo trećih osoba na sudjelovanje u postupku bitni postupovni zahtjev u smislu članka 263. stavka 2. UFEU-a.

Četvrti žalbeni razlog

Opći sud je u točkama 70. do 72. pobijane presude pogrešno protumačio pravo na sudjelovanje u postupku na temelju članka 108. stavaka 2. i 3. UFEU-a i članka 6. stavka 1. Uredbe br. 659/1999 te sudsku praksu sudova Unije o posljedicama povrede prava na sudjelovanje u postupku, kad je utvrdio da je očitovanje stranaka o tome jesu li proračunska sredstva državna sredstva moglo izmijeniti ishod postupka. U tom kontekstu Opći je sud također pogrešno protumačio pojam državnih sredstava prema članku 107. stavku 1. UFEU-a, iskrivio je činjenice, koje su utvrđene u pobijanoj odluci i koje su mu podnesene te je propustio ispitati argumente koje je Komisija istaknula pred Općim sudom.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u, SL 1999, L 83, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 12. veljače 2019. — Vakakis kai Synergates protiv Komisije

(predmet T-292/15) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost — Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Sukob interesa — Obveza dužne pažnje — Gubitak prilike — Naknada štete”)

(2019/C 131/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, prije Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Atena, Grčka) (zastupnici: B. O'Connor, *solicitor*, S. Gubel i E. Bertolotto, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Erlbacher, E. Georgieva i L. Baumgart, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog nepravilnosti koje je Komisija počinila u okviru javne nabave „Jačanje sustava sigurnosti hrane u Albaniji” (EuropeAid/1 298 20/C/SER/AL).

Izreka

1. Iznos naknade štete koji Europska komisija duguje društvu Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton na temelju presude od 28. veljače 2018. Vakakis kai Synergates/Komisija (T-292/15), utvrđuje se u visini od 234 353 eura, uvećanih za zatezne kamate koje teku od 28. veljače 2018. do potpune isplate, po stopi koju je utvrdila Europska središnja banka (ESB) za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova nastalih u okviru postupka u kojemu je donesena presuda od 28. veljače 2018., Vakakis kai Synergates/Komisija (T-292/15).
3. Svaka stranka snosi vlastite troškove nastale u postupku nakon donošenja presude od 28. veljače 2018., Vakakis kai Synergates/Komisija (T-292/15).

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Belgique i Magnetrol International protiv Komisije**(predmet T-131/16 i T-263/16) ⁽¹⁾**

(„Državne potpore — Program potpora koji provodi Belgija — Odluka kojom se sustav potpora proglašava nespojivim s unutarnjim tržištem i nezakonitim te se nalaže povrat isplaćene potpore — Prethodno porezno mišljenje (tax ruling) — Izuzeće od oporezivanja viška dobiti — Porezna autonomija država članica — Pojam program potpore — Daljnje provedbene mjere”)

(2019/C 131/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj u predmetu T-131/16: Kraljevina Belgija (zastupnici: u početku C. Pochet, M. Jacobs i J.-C. Halleux, a zatim C. Pochet i J.-C. Halleux, agenti, uz asistenciju M. Segure Catalána i M. Claytona, odvjetnika)

Tužitelj u predmetu T-263/16: Magnetrol International (Zele, Belgija) (zastupnici: H. Gilliams i J. Bocken, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku P.J. Loewenthal i B. Stromsky, a zatim P.J. Loewenthal i F. Tomat, agenti)

Intervenijent u predmetu T-131/16: Irska (zastupnici: u početku E. Creedon, G. Hodge i A. Joyce, a zatim K. Duggan, M. Browne i M. Joyce, i na kraju M. Joyce i J. Quaney, agenti, uz asistenciju P. Gallaghera, M. Collinsa, SC, B. Dohertyja i S. Kingstona, barristers)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije (EU) 2016/1699 od 11. siječnja 2016. o programu državnih potpora u pogledu izuzeća od oporezivanja viška dobiti SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) koji je provela Belgija (SL 2016., L 260, str. 61.).

Izreka

1. Predmeti T-131/16 i T-263/16 spajaju se u svrhu ove presude.
2. Poništava se Odluka Komisije (EU) 2016/1699 od 11. siječnja 2016. o programu državnih potpora u pogledu izuzeća od oporezivanja viška dobiti SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) koji je provela Belgija.
3. Europska komisija će, osim vlastitih, snositi i troškove Kraljevine Belgije, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite i troškove Magnetrol Internationala.
4. Irska će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 26. veljače 2019. — Athletic Club protiv Komisije(predmet T-679/16) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Potpore koje su španjolska tijela dodijelila u korist određenih profesionalnih nogometnih klubova — Povlaštena porezna stopa na prihod koja se primjenjuje na klubove koji su ovlašteni koristiti status neprofitnog subjekta — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Pravni interes — Dopuštenost — Mjera podržavnog tijela — Selektivnost — Narušavanje tržišnog natjecanja — Utjecaj na trgovinu među državama članicama — Izmjena postojeće potpore — Obveza obrazlaganja”)

(2019/C 131/44)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Athletic Club (Bilbao, Španjolska) (zastupnici: E. Lucas Murillo de la Cueva i J.M. Luís Carrasco, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Luengo, B. Stromsky i P. Němečková, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje članka 1., 4. i 5. Odluke Komisije (EU) 2016/2391 od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) koju je Španjolska dodijelila određenim nogometnim klubovima (SL 2016., L 357, str. 1), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Athletic Clubu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 419, 14. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — RE protiv Komisije(predmet T-903/16) ⁽¹⁾

(Osobni podaci — Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom tih podataka — Pravo pristupa tim podacima — Uredba (EZ) br. 45/2001 — Odbijanje pristupa — Tužba za poništenje — Dopis koji se odnosi na prethodno djelomično odbijanje pristupa bez provođenja preispitivanja — Pojam akta koji se može pobijati u smislu članka 263. UFEU-a — Pojam akta kojim se samo potvrđuje — Primjenjivost u području pristupa osobnim podacima — Nove i bitne činjenice — Pravni interes — Dopuštenost — Obveza obrazlaganja)

(2019/C 131/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: RE (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. Kranenborg i D. Nardi, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke direktora Uprave za sigurnost Glavne uprave za ljudske resurse i sigurnost Komisije od 12. listopada 2016. u dijelu u kojem se njome odbija tužiteljev zahtjev za pristup određenim njegovim osobnim podacima.

Izreka

1. *Poništava se odluka direktora Uprave za sigurnost Glavne uprave za ljudske resurse i sigurnost Europske komisije od 12. listopada 2016. u dijelu u kojem se njime odbija zahtjev osobe RE od 21. rujna 2016. za pristup određenim njegovim osobnim podacima.*
2. *Komisiji se nalaže snošenje troškova.*

(¹) SL C 53, 20. 2. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — L protiv Parlamenta

(predmet T-91/17) (¹)

(„Javna služba — Akreditirani parlamentarni asistenti — Bolovanje — Bolovanje provedeno izvan mjesta rada — Neodobreni izostanak — Članak 60. Pravilnika o osoblju — Obveza dužne pažnje — Načelo dobre uprave”)

(2019/C 131/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: L (zastupnik: I Coutant Peyre, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Windisch i Í. Ní Riagáin Düro, agenti)

Predmet

Tužba na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje odluke Europskog parlamenta od 31. kolovoza 2016. o određenim neodobrenim izostancima tužitelja.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *L-u se nalaže snošenje troškova.*

(¹) SL C 32, 29. 1. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Poljska protiv Komisije(predmet T-366/17) ⁽¹⁾

(„EFRR — Odbijanje potvrde financijskog doprinosa velikom projektu — Članak 41. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 — Ocjena usklađenosti velikog projekta s prioritetima operativnog programa — Članak 41. stavak 2. Uredbe br. 1083/2006 — Prekoračenje roka”)

(2019/C 131/47)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelji: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B.-R. Killmann, A. Kyratsou i M. Siekierzyńska, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2017) 1904 final od 23. ožujka 2017. kojom se odbija Republici Poljskoj potvrditi financijski doprinos Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) velikom projektu „Početak proizvodnje nove generacije diesel motora od strane Volkswagen Motor Poljska” u okviru prioritetne osi br. 4. operativnog programa „Inovativno gospodarstvo”.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 249, 31. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Giove Gas protiv EUIPO-a — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)(predmet T-34/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Raniji verbalni žig Europske unije CALOON — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 131/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Giove Gas Srl (Tarquinia, Italija) (zastupnici: A. Bergonzini i F. Dinelli, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Compagnie des gaz de pétrole Prima-gaz (Pariz, Francuska) (zastupnik: D. Régnier, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. studenoga 2017. (predmet R 1271/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Compagnie des gaz de pétrole Primagaz i Giove Gas.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Giove Gas Srl nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 182, 28. 5. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Torro Entertainment protiv EUIPO-a — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE)

(predmet T-63/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije TORRO Grande MEAT IN STYLE — Raniji verbalni žigovi Europske unije TORO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 — Obveza obrazlaganja — Članak 94. stavak 1. prva rečenica Uredbe 2017/1001 — Obveza dužne pažnje — Članak 95. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)

(2019/C 131/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Torro Entertainment (Plovdiv, Bugarska) (zastupnik: A. Kostov, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. prosinca 2017. (predmet R 1776/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Grupo Osborne i Torro Entertainment.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Torro Entertainment Ltd nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Bayer Intellectual Property protiv EUIPO-a (Prikaz srca)

(predmet T-123/18) (¹)

(„*Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje srce — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001*”)

(2019/C 131/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Njemačka) (zastupnici: V von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Graul, S. Hanne i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. prosinca 2017. (predmet R 145/2017-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka koji prikazuje srce kao žiga Europske unije.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Bayer Intellectual Property GmbH nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 142, 23. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. veljače 2019. — Beko protiv EUIPO-a — Acer (ALTUS)**(predmet T-162/18) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ALTUS — Raniji nacionalni verbalni žigovi ALTOS — Postupci opoziva određenih ranijih žigova pokrenuti pred nacionalnim tijelima — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Suspenzija upravnog postupka — Pravilo 20. stavak 7. točka (c) Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 71. stavak 1. Delegirane uredbe (EU) 2018/625)“)

(2019/C 131/51)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužitelj: Beko plc (Watford, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: G. Tritton, *barrister*)Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i H. O'Neill, *agenti*)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Acer, Inc. (Taipei, Tajvan)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. prosinca 2017. (predmet R 1991/2016-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Acer i Beko.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 13. prosinca 2017. (predmet R 1991/2016-5).
2. EUIPO-u se nalaže snošenje vlastitih troškova i troškova društva Beko plc.

⁽¹⁾ SL C 152, 30. 4. 2018.

Rješenje potpredsjednika Općeg suda od 15. veljače 2019. — Aresu protiv Komisije**(predmet T-524/16 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika o osoblju od 1. siječnja 2014. — Smanjeni broj dana godišnjeg odmora — Zamjena vremena za putovanje dopustom za odlazak u matičnu zemlju — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti“)

(2019/C 131/52)

Jezik postupka: francuski

StrankeTužitelj: Antonio Aresu (Brisel, Belgija) (zastupnik: M. Velardo, *odvjetnik*)Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara i F. Simonetti, *agenti*)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament, (zastupnici: E. Taneva i M. Ecker, agenti) i Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. i 279. UFEU-a radi, s jedne strane, suspenzije primjene odluke kojom se broj dana dodatnog dopusta na koji je tužitelj imao pravo smanjuje s pet na dva i pol dana na temelju članka 7. Priloga V. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije, kako je izmijenjen Uredbom (EU, Euratom) br. 1023/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. (SL 2013., L 287, str. 15.) i, s druge strane, donošenja privremenih mjera kako bi se tužitelju omogućilo da privremeno nastavi ostvarivati pravo na isti broj dana dodatnog dopusta na koji je imao pravo, po osnovi vremena za putovanje, prije 1. siječnja 2014., i to retroaktivno od 1. siječnja 2014. do objave odluke u glavnom predmetu ili, ako je taj datum raniji od te objave, do datuma umirovljenja tužitelja.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — Comprojecto-Projectos e Construções i dr. protiv ESB-a

(predmet T-768/17) ⁽¹⁾

(„Tužba zbog propusta, tužba za poništenje i tužba za naknadu štete — Ekonomska i monetarna politika — Nadzor kreditnih institucija — Nezakonite radnje koje su navodno počinile određene portugalske kreditne institucije — Prešutno odbijanje poziva na djelovanje upućenog ESB-u — Djelomična očita nedopuštenost — Djelomična očita nenadležnost — Tužba djelomično očito pravno neutemeljena”)

(2019/C 131/53)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelji: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lisabon, Portugal), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabon) (zastupnik: M. Ribeiro, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: C. Hernández Saseta i P. Ferreira Jorge, agenti)

Predmet

Kao prvo, zahtjev na temelju članka 265. UFEU-a za utvrđenje da je ESB nezakonito propustio djelovati prema portugalskim kreditnim institucijama u okviru sprječavanja korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca; kao drugo, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke ESB-a o nedjelovanju i, kao treće, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a za naknadu štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog tog nedjelovanja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. *Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo i Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 52, 12. 2. 2018.

Rješenje Općeg suda od 8. veljače 2019. — Schokker protiv EASA-e

(predmet T-817/17) (¹)

(„Javna služba — Ugovorno osoblje — EASA - Postupak zapošljavanja — Postupak odabira - Uvrštenje tužiteljeva imena na popis uspješnih kandidata — Povlačenje ponude za zapošljavanje upućene tužitelju — Odgovornost — Nepostojanje nezakonitog postupanja EASA-e — Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2019/C 131/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Nizozemska) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost zračnog prometa (zastupnici: S. Rostren i F. Pavesi, agenti, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Durona, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog nezakonitog postupanja EASA-e tijekom postupka odabira za zapošljavanje člana ugovornog osoblja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Boudewijnu Schokkeru nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 63, 19. 2. 2018

Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — Associazione GranoSalus protiv Komisije**(predmet T-125/18) ⁽¹⁾****(Tužba za poništenje — Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar „glifosat“ — Produljenje uvrštenja u Prilog Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 — Nepostojanje osobnog utjecaja — Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere — Nedopuštenost)**

(2019/C 131/55)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (Foggia, Italija) (zastupnik: G. Dalfino, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva i I. Naglis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/2324 od 12. prosinca 2017. o produljenju odobrenja aktivne tvari „glifosat“ u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2017., L 333, str. 10.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Nije potrebno odlučiti o zahtjevu za intervenciju društava Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. i Barclay Chemicals Manufacturing Ltd.
3. Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) nalaže se snosjenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.
4. Društva Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI i Barclay Chemicals Manufacturing snosit će svako vlastite troškove povezane sa zahtjevom za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 152, 30. 4. 2018.

Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — Chrome Hearts protiv EUIPO-a — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Prikaz križa)**(predmet T-137/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje križ — Opoziv pobijane odluke — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka“)**

(2019/C 131/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Chrome Hearts LLC (Hollywood, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. de Justo Bailey, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. prosinca 2017. (predmet R 766/2017-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Chrome Hearts i Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak povodom tužbe.*
2. *Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 166, 14. 5. 2018.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 14. veljače 2019. — PV protiv Komisije

(predmet T-224/18 RII)

(„Privremena pravna zaštita — Javna služba — Stegovni postupak — Utvrđivanje iznosa plaće na nulu — Promjena okolnosti — Nedopuštenost — Nepostojanje novih činjenica”)

(2019/C 131/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PV (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid, B. Mongin i R. Striani, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži suspenzija primjene, kao prvo, stegovnog postupka CMS 17/025 i kao drugo, odluke o utvrđivanju iznosa tužiteljeve plaće na nulu.

Izreka

1. *Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.*
  2. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*
-

Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — Brunke protiv Komisije(predmet T-258/18) ⁽¹⁾

(„Tužba zbog propusta — Rok za tužbu — Dan od kojega rok počinje teći — Nepostojanje poziva na djelovanje — Drugi poziv na djelovanje — Očita nedopuštenost — Deklaratoran zahtjev — Zahtjev za izricanje privremenih mjera — Očita nenadležnost”)

(2019/C 131/58)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Lothar Brunke (Berlin, Njemačka) (zastupnik: A. Schniebel, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Braun i H. Støvlbæk, agenti)

Predmet

Primarno, zahtjev kojim se traži da se „utvrdi diskriminirajući učinak” Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL 2005., L 255, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 125.) i, podredno, s jedne strane, zahtjev kojim se, u biti, traži izricanje privremene mjere protiv Komisije i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 265. UFEU-a kojim se traži da se utvrdi da se Komisija nezakonito nije očitovala na dopise tužitelja od 6. lipnja i 27. prosinca 2017.

Izreka

1. Tužba se djelomično odbacuje zbog očite nenadležnosti Općeg suda da o njoj odlučuje i djelomično kao očito nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju Vijeća Europske unije i Europskog parlamenta.
3. Lothar Brunke snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.
4. Vijeće će snositi vlastite troškove vezane za svoj zahtjev za intervenciju.
5. Parlament će snositi vlastite troškove vezane za svoj zahtjev za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 276, 6. 8. 2018.

Rješenje Općeg suda od 8. veljače 2019. — Front Polisario protiv Vijeća(predmet T-376/18) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Međunarodni sporazumi — Sporazum o partnerstvu u sektoru ribarstva između Europske unije i Maroka — Odluka o odobravanju otvaranja pregovora između Unije i Maroka radi izmjene sporazuma o partnerstvu — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)

(2019/C 131/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (zastupnik: G. Devers, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. de Elera-San Miguel Hurtado i F. Naert, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Vijeća od 16. travnja 2018. o odobravanju otvaranja pregovora s Kraljevinom Maroko radi izmjene sporazuma o partnerstvu u sektoru ribarstva između Europske zajednice i Kraljevine Maroko i sklapanja protokola za provedbu navedenog sporazuma..

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Obustavlja se postupak o zahtjevima za intervenciju Francuske Republike i Europske komisije.*
3. *Le Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Vijeća Europske unije.*
4. *Komisija i Francuska Republika snose svaka svoje troškove u vezi sa zahtjevima za intervenciju koje su podnijele.*

(¹) SL C 319, 10. 9. 2018.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 13. velječe 2019. — BRF i SHB Comercio e Industria de Alimentos protiv Komisije

(predmet T-429/18 R)

(„Privremena pravna zaštita — Javno zdravlje — Provedbena uredba (EU) 2018/700 — Izmjena popisa objekata iz trećih zemalja iz kojih je dopušten uvoz određenih proizvoda životinjskog podrijetla, u pogledu određenih objekata iz Brazila — Nepostojanje hitnosti — Odvagivanje interesa”)

(2019/C 131/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: BRF SA (Itajaí, Brazil), SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (zastupnici: D. Arts i G. van Thuyne, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: X. Lewis, B. Eggers i B. Hofstätter, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se ponajprije traži suspenzija primjene Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/700 od 8. svibnja 2018. o izmjeni popisa objekata iz trećih zemalja iz kojih je dopušten uvoz određenih proizvoda životinjskog podrijetla, u pogledu određenih objekata iz Brazila (SL 2018., L 118, str. 1.) do donošenja konačne odluke o tužbi koju su tužitelji podnijeli na temelju članka 263. UFEU-a ili do datuma koji odredi predsjednik Općeg suda, i kojim se podredno traži suspenzija primjene navedene uredbe u pogledu tužiteljevih objekata koji se nalaze na popisu objekata iz Brazila iz kojih je dopušten uvoz mesa peradi i dvojezubaca (odjeljak II.), na popisu objekata iz Brazila iz kojih je dopušten uvoz mljevenog mesa, mesnih pripravaka i strojno otkošenog mesa (odjeljak V.) koji nisu uzrokovali upućivanje više od dvije obavijesti u okviru sustava brzog uzbunjivanja za hranu i hranu za životinje između 1. ožujka 2017. i 19. travnja 2018., kao i na popisu objekata iz Brazila iz kojih je dopušten uvoz mesnih proizvoda (odjeljak VI.) ili određivanje bilo koje druge ili dodatne mjere koju predsjednik Općeg suda smatra nužnom ili primjerenom.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 4. veljače 2019. — XH protiv Komisije**(predmet T-511/18)**

(2019/C 131/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: XH (zastupnik: E. Auleytner, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 13. studenoga 2017. (IA br. 25-2017) koja se odnosi na neuključivanje tužiteljčinog imena na popis promaknutih dužnosnika u 2017.;
- poništi odluku tijela za imenovanje od 7. lipnja 2018. kojom ono odgovara na žalbu koju je tužiteljica podnijela;
- naloži tuženiku da isplati tužiteljici naknadu u iznosu od 20 000 eura na ime neimovinske štete i 45 000 eura na ime imovinske štete;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim osporava sadržaj svojih izvješća o razvoju karijere (CDR) kao temelja predmetnog postupka promaknuća i kojim se poziva na nepravilnost zatvorenog postupka promaknuća o kojem je riječ, nemogućnost i nezakonitost naknadnog otklanjanja nedostataka nakon zatvaranja postupka promaknuća.
  - Tužiteljica prigovora da je bilo nemoguće dokazati da su vrijednosni sudovi mogli biti drugačiji, da se u različitim fazama postupka promaknuća u obzir nije uzimalo nepravilno izvješće doneseno na sredini razdoblja.

- Tužiteljica se dalje poziva na pogrešku koja se tiče prava i nepravilnost osporavanog postupka promaknuća: povredu odredbi Odluke Komisije C(2013) 89 68^{final} od 16. prosinca 2013. o općim provedbenim odredbama članka 45. Pravilnika o osoblju, povredu članka 45. stavka 1. Pravilnika o osoblju u svjetlu članka 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i nepostojanje stvarne usporedbe zasluga.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se poziva na utjecaj nepravilnosti osporavanog postupka promaknuća, uzimajući u obzir tužiteljičin spis o promaknuću i njezine CDR-ove. Ta je nepravilnost navodno dovela do isključenja iz promaknuća koje se inače moglo očekivati, da se je propisno provela točna usporedba zasluga.

Tužba podnesena 5. veljače 2019. — AI protiv ECDC-a

(predmet T-65/19)

(2019/C 131/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: AI (zastupnici: L. Levi i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europski centar za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ECDC-a od 18. svibnja 2018. kojom odbija tužiteljev zahtjev za pomoć od 20. lipnja 2017.,
- poništi odluku ECDC-a od 20. lipnja 2018. kojom odbija tužiteljev zahtjev od 30. svibnja 2018. za pristup izvješću o istrazi;
- poništi, ako je potrebno, odluku ECDC-a od 26. listopada 2018. kojom odbija tužiteljevu pritužbu od 2. srpnja 2018.;
- naloži ECDC-u da isplati novčanu naknadu procijenjenu, *ex aequo et bono*, na 40 000 eura na ime neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga u pogledu pobijane odluke od 18. svibnja 2018. i jedan tužbeni razlog u pogledu pobijane odluke od 20. lipnja 2018.

1. Prvi tužbeni razlog, u pogledu pobijane odluke od 18. svibnja 2018., koji se temelji na povredi prava na saslušanje.
2. Drugi tužbeni razlog, u pogledu pobijane odluke od 18. svibnja 2018., koji se temelji na povredi dužnosti obrazlaganja.

3. Treći tužbeni razlog, u pogledu pobijane odluke od 18. svibnja 2018., koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni činjenica i na povredi članka 86. Pravilnika o osoblju.
4. Jedan tužbeni razlog, u pogledu pobijane odluke od 20. lipnja 2018., koji se temelji na povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 13. Uredbe br. 45/2001. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.)

Tužba podnesena 9. veljače 2019. — Alcar Aktiebolag protiv EUIPO-a — Alcar Holding (alcar.se)

(predmet T-77/19)

(2019/C 131/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Alcar Aktiebolag (Bromma, Švedska) (zastupnik: M. Ateva, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Alcar Holding GmbH (Beč, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj predmetne prijave žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije s verbalnim elementom alcar.se u bijeloj i plavoj boji — Prijava za registraciju br. 15 508 583

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. studenoga 2018. u predmetu br. R 378/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prekine postupak pred Općim sudom dok se postupak opoziva žiga društva Alcar Holding GmbH ne zaključi i odredi pravi opseg zaštite žiga društva Alcar Holding GmbH;
- u cijelosti poništi odluku žalbenog vijeća;
- u cijelosti potvrdi odluku Odjela za prigovore;
- naloži društvu Alcar Holding GmbH snošenje tužiteljevih troškova postupka pred Odjelom za prigovore, žalbenim vijećem i Općim sudom.

Tužbeni razlozi

- žalbeno vijeće je pogrešno proširilo opseg zaštite žiga društva Alcar Holding GmbH;
- žalbeno vijeće je pogriješilo u ocjeni vjerojatnosti dovođenja u zabludu između žigova.

Tužba podnesena 12. veljače 2019. — Lantmännen i Lantmännen Agroetanol protiv Komisije**(predmet T-79/19)**

(2019/C 131/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Lantmännen ek för (Stockholm, Švedska), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Švedska) (zastupnici: S. Perván Lindborg, A. Johansson, odvjetnici, i R. Bachour, *solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 1. Odluke Komisije C(2019) 743 final od 28. siječnja 2019. o prigovoru na objavljivanje koji su podnijeli tužitelji u skladu s člankom 8. Odluke 2011/695/EU predsjednika Europske komisije od 13. listopada 2011. o funkciji i opisu posla službenika za usmene rasprave u određenim postupcima tržišnog natjecanja (SL 2011., L 275, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 295.) (predmet AT.40054 — Ethanol Benchmarks); i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da pobijana odluka krši pravna pravila koja uređuju postupak nagodbe.

Tužitelji tvrde da bi pravni instrumenti koji uređuju postupak nagodbe trebali spriječiti otkrivanje predmetnih dokumenata. Konkretno, članak 10.a, članak 15. stavak 1. točka (b) i članak 16.a stavak 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. ⁽¹⁾ treba zajedno tumačiti na način da ograničavaju otkrivanje zapisa s rasprave o nagodbi, kojima se može pristupiti samo pod strogo određenim uvjetima.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja.

Tužitelji tvrde da je tuženik dosljednom praksom isključivanja radnih dokumenata podnesenih tijekom rasprava o nagodbi iz spisa kojim druge stranke imaju pristup, kao i specifičnim osiguranjima danim u tu svrhu u kontekstu rasprava o nagodbi, izazvao legitimna očekivanja kod tužitelja u pogledu povjerljivog postupanja s predmetnim dokumentima.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i jednakosti oružja.

Tužitelji tvrde da je otkrivanjem zapisa s rasprava o nagodbi tužitelja s tuženikom drugim strankama tuženik povrijedio načelo jednakog postupanja stavljajući stranke koje sudjeluju u nagodbi u lošiji položaj od onih koje su napustile raspravu o nagodbi. Neopravdano proširenje pristupa spisu strankama koje ne sudjeluju u nagodbi također povrjeđuje načelo jednakosti oružja dajući im prednost u inherentno kontradiktornom odnosu koji postoji između navodnih supožinitelja u pogledu budućih zahtjeva za naknadu štete.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave.

Tužitelji nadalje tvrde da bi dopuštanjem otkrivanja spornih informacija, odluka omogućila tuženiku da usvoji potpuno nedosljednu politiku prema kojoj bi tužitelji bili podvrgnuti znatno nepovoljnijem tretmanu od adresata svih prethodnih tuženikovih odluka. Stoga treba smatrati da se pobijanom odlukom krše prava tužiteljeva da njihove predmete tijela Europske unije, kao što je to tuženik, obrađuju „nepriistrano, pravično i u razumnom roku” u suprotnosti s člankom 41. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima Europske unije.

5. Peti tužbeni razlog, istaknut podredno, koji se temelji na pogrešnoj pravnoj kvalifikaciji u obrazloženju.

Petim tužbenim razlogom, koji je istaknut podredno drugim tužbenim razlozima, tužitelji tvrde da čak i ako bi se u konačnici Sud složio s tuženikom da sporni materijal bude otkriven drugim poduzetnicima, pobijana odluka bi svejedno bila poništena zbog pogrešaka u obrazloženju.

Tuženik je primijenio članak 35. obavijesti o nagodbi kako bi omogućio pristup spornim materijalima. Stavak 35. odnosi se samo na prijedloge za nagodbu, a ne na dokumente o nagodbi, što je izraz koji se koristi u pobijanoj odluci. Kako bi se obrazloženje učinilo koherentnim, pobijana odluka trebala bi se preoblikovati kako bi se ti materijali označili kao dio prijedloga za nagodbu.

(¹) Uredba Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članaka 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL L 123., 27.4.2004., str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 298.).

Tužba podnesena 18. veljače 2019. — Rezon protiv EUIPO-a (imot.bg)

(predmet T-101/19)

(2019/C 131/65)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Rezon OOD (Sofija, Bugarska) (zastupnik: M. Yordanova-Harizanova, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije imot.bg — prijava za registraciju br. 17 203 316

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. studenoga 2018. u predmetu R 999/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i naloži registraciju spornog žiga;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova predmetnog postupka i troškova postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Abarca protiv EUIPO-a — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(predmet T-106/19)

(2019/C 131/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Abarca — Companhia de Seguros SA (Lisabon, Portugal) (zastupnici: J. Pimenta i Á. Pinho, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj predmetne prijave žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije ABARCA SEGUROS u ružičastoj, svjetloplavoj, svjetlozelenoj i crnoj boji — Prijava za registraciju br. 16 041 519

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. studenoga 2018. u predmetu R 1370/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti izmijeni pobijanu odluku;

- posljedično, u cijelosti prizna zaštitu prijavi žiga EU br. 16 041 519;
- naloži drugim strankama snošenje troškova ovog postupka, postupka opoziva i žalbenog postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2019. — VFP protiv Komisije**(predmet T-726/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 131/67)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik velikog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 462, 12. 12. 2016.

Rješenje Općeg suda od 12. veljače 2019. — Hangzhou Lezoo traveling equipment protiv EUIPO-a — Promotional Traders (GREEN HERMIT)**(predmet T-60/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 131/68)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 104, 19. 3. 2018.

Rješenje Općeg suda od 15. veljače 2019. — Intercontinental Exchange Holdings protiv EUIPO-a (BRENT)**(predmet T-725/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 131/69)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 65, 18. 2. 2019.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

HR